

II. LÆRERE OG ANDRE VIDENSKABELIGE TJENESTEMÆND SAMT CENSORER

a. *Afgang og udnævnelser m. v.*

Oversigt for året 1943-44.

DET TEOLOGISKE FAKULTET

Under hensyn til den fortsatte ledighed i docenturet i det nye testamente bifaldt undervisningsministeriet under 11. februar 1944 efter fakultetets indstilling, at en del af undervisningen i nyttestamentlig eksegese i forårssemesteret 1944 blev overdraget docent, dr. phil. Søren Holm mod et vederlag af 1000 kr., at afholde af universitetets konto 7. vederlag een gang for alle (j. nr. 191/40).

DET RETS- OG STATSVIDENSKABELIGE FAKULTET

Under 16. august 1943 blev der meddelt professor i retsvidenskab, dr. jur. Poul Johannes Jørgensen afsked efter ansøgning på grund af alder med pension fra den 31. januar 1944 at regne (j. nr. 279/43).

Under 9. november 1943 blev docent i retsvidenskab, dr. jur. Stig Juul udnævnt til professor i samme fag ved universitetet fra den 1. februar 1944 at regne, se nedenfor side 49.

Under 8. februar 1944 blev kontorchef i indenrigsministeriet, lektor i retsvidenskab ved universitetet, dr. jur. Ernst Andersen konstitueret som docent i retsvidenskab ved universitetet. Under 30. marts 1944 udnævntes han til ekstraordinær professor i offentlig ret ved universitetet fra den 1. april 1944 at regne, se nedenfor side 50.

Under 17. marts 1944 blev kontorchef ved Nationalmuseet, dr. jur. Torben Lund beskikket som lektor i retsvidenskab ved universitetet for et tidsrum af 3 år fra den 1. februar 1944 at regne, se nedenfor side 53.

Under 4. februar 1944 blev der meddelt overretssagfører O. K. Magnussen fornyelse for et tidsrum af 3 år fra den 1. februar 1944 at regne af hans beskikkelse som lektor ved universitetets juridiske laboratorium (j. nr. 109/44).

Under 12. juli 1943 bevilgede ministeriet landsretssagfører, dr. jur. Erik Brüel på hans derom fremsatte andragende og efter anbefaling af fakultetet som fortsættelse af tidligere givne bevillinger (jfr. uni-

versitetets årbog for 1941–42, side 16 og 1942–43, side 38) et beløb af 1500 kr. + 500 kr. i rejsegodtgørelse for tiden 1. juli–31. december 1943 for at han kunne videreføre det af ham beklædte, af Carnegie-fondet oprettede lektorat i international ret og organisation ved de nordiske universiteter. Bevillingen blev ved ministeriets skrivelse af 12. januar 1944 forlænget for tiden 1. januar–31. marts 1944 med et beløb af 750 kr. + 250 kr. i rejsegodtgørelse og ved ministeriets skrivelse af 31. marts 1944 forlænget med samme beløb for tiden 1. april–30. juni 1944, jfr. Udkast til forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1943 til 31. marts 1944, side 592 og Forslag til finanslov for finansåret fra 1ste april 1944 til 31te marts 1945, sp. 1971–72 (j. nr. 248/42).

Efter anbefaling af fakultetet meddelte universitetets rektor under 15. maj 1943 fhv. gesandt, cand. jur. et polit. P. Schou efter hans derom fremsatte anmodning tilladelse til at holde forelæsninger på universitetet i efterårssemestret 1943 over sociale emner (j. nr. 357/42).

Under 21. december 1943 bifaldt ministeriet efter indstilling af fakultetet og universitetets rektor, at landsretssagfører Niels Alkil, ekspeditionssekretær Niels Kjærgaard og sagførerfuldmægtig Oluf Lind blev beskikkede som eksaminatorsuppleanter ved den mundtlige del af juridisk embedseksamen vinteren 1944 og at der blev meddelt professor, dr. jur. Poul Johannes Jørgensen beskikkelse til også efter den ham bevilgede afsked pr. 31. januar 1944 at fortsætte eksaminationen af kandidaterne til 2. del af nævnte eksamen, forsåvidt angik faget retshistorie (j. nr. 388/43).

Under 12. juni 1944 bifaldt ministeriet efter indstilling af fakultetet og universitetets rektor, at forhv. professor, dr. jur. Poul Johannes Jørgensen, højesteretssagfører, dr. jur. J. Hartvig Jacobsen, landsretssagfører Niels Alkil, landsretssagfører Bent Jacobsen og cand. jur. Jens Søndergaard blev beskikkede som eksaminatorsuppleanter ved den juridiske embedseksamen sommeren 1944 (j. nr. 233/44).

Under 31. januar 1944 beskikkede ministeriet aktuar Børge Sørensen som censorsuppleant ved eksamen i forsikringsvidenskab og statistik for resten af treåret 1. april 1943–31. marts 1946, således at han udførte censuren i interpolationsregning og iagttagelseslære samt rentesregning ved eksamens 1. del og i forsikringsmatematik ved eksamens 2. del (j. nr. 83 a/44).

Under 26. februar 1944 beskikkede ministeriet byretsdommer H. W. Jacobi og landsdommer A. Gøtzsche som censorer ved den juridiske embedseksamen for resten af treåret 1. august 1943–31. marts 1946 (j. nr. 83 b/44).

Under 25. juli 1944 beskikkede ministeriet højesteretsdommer V. Top-søe-Jensen som censor ved den juridiske embedseksamen for resten af treåret 1. april 1943–31. marts 1946 (j. nr. 83 g/44).

Under 5. juli 1943 genansatte fakultetet efternævnte som universitetsmanuduktører for tiden 1. september 1943-31. august 1946: Landsretssagfører Tom Christensen (forvaltningsret), sagførerfuldmægtig Oluf Lind (civilret I), sagførerfuldmægtig Kaj Lund (borgerlig ret) og ekspeditionssekretær Niels Kjærgaard (retspleje) samt for tiden 1. september 1943-31. august 1944 cand. polit. H. Engberg Pedersen (nationaløkonomi); endvidere ansatte fakultetet efternævnte som universitetsmanuduktører for tiden 1. september 1943-31. august 1944: Cand. jur. Viking Abel (folkeret og statsret), sagførerfuldmægtig Bent Nebelong (strafferet), cand. jur. Thøger Nielsen (obligationsret og romerret) og sekretær Jens Søndergaard (ejendomsret) (j. nr. 284/43).

Sekretær, cand. polit. Erik Mortensens ansættelse som assistent ved det økonomisk-statistiske laboratorium forlængedes med 1 år fra den 1. september 1943. Under 4. maj 1944 meddeltes der ham efter ansøgning tilladelse til at fratrede stillingen fra den 15. april 1944. I hans sted ansattes cand. polit. Niels Peder Jacobsen som assistent fra sidstnævnte dato (j. nr. 320/43 og 213/44).

Sekretær, cand. polit. George Roger Nelson ansattes som undervisningsassistent i statsvidenskab fra 1. september 1943 til 31. marts 1944. Ansættelsen forlængedes senere til 31. januar 1945. (j. nr. 177/42).

DET LÆGEVIDENSKABELIGE FAKULTET

Under 17. maj 1944 blev prosektor ved kommunehospital i København, dr. med. Svend Petri og prosektor ved Bispebjerg hospital, dr. med. Bj. Vimtrup beskikkede som lektorer i patologisk anatomi ved universitetet for et tidsrum af 3 år fra den 1. april 1944 at regne, se nedenfor side 54.

Under 20. maj 1944 blev amanuensis ved universitetet, dr. med. Viggo Eskelund beskikket som lektor i patologisk anatomi ved universitetet for et tidsrum af 3 år fra den 1. april 1944 at regne, se nedenfor side 54.

Under 16. maj 1944 blev fast videnskabelig assistent ved institutet for almindelig patologi, lektor i parasitologi og medicinsk bakteriologi, dr. med. Jens Bing beskikket som lektor i almindelig patologi ved universitetet for et tidsrum af 3 år fra den 1. april 1944 at regne, se nedenfor side 58.

Under 29. juni 1943 blev der meddelt dr. med. E. Landboe-Christensen fornyelse for et tidsrum af 1 år fra den 1. september 1943 at regne af hans beskikkelse som lektor i anatomi ved universitetet, jfr. angående fornyelse af lektorhonoraret for 3 år fra den 1. april 1944 at regne Forslag til finanslov for finansåret fra 1ste April 1944 til 31te marts 1945, sp. 1827-28 (j. nr. 298/42 og 235/43).

Under 19. januar 1944 blev overkirurg, dr. med. Poul Morville gen-

beskikket som professor ved den kliniske praktikantundervisning for et tidsrum af 6 år fra den 1. januar 1944 at regne (j. nr. 101/44).

På normeringsloven for 1944-45, jfr. Udkast til normeringslovanordning for finansåret 1944-45, side 28 og 88 blev der tillagt professor, dr. med. Erik Husfeldt pensionsret, uanset han ved ansættelsen som professor var over 40 år gammel.

Efter indstilling fra kommissionen for embedslægeeksamen og universitetets rektor fritog ministeriet under 24. november 1943 medicinaldirektør, chef for sundhedsstyrelsen, dr. med. Johs. Frandsen for undervisningen af embedslægestuderende i socialhygiejnisk lovgivning i forårssemestret 1944, således at denne undervisning blev overdraget konsulent i sundhedsstyrelsen, læge K. H. Backer mod det for denne undervisning fastsatte honorar af 900 kr. + midlertidigt tillæg (j. nr. 344 c/43).

Efter indstilling af det lægevidenskabelige fakultet og universitetets rektor bifaldt ministeriet under 15. juli 1943, at undervisningen i neurologi af de lægevidenskabelige studerende i efterårssemestret 1943 under professor, dr. med. Mogens Fogs fortsatte fraværelse blev overdraget konst. overlæge ved rigshospitalets neurologiske afdeling, dr. med. N. C. Borberg mod et vederlag på 1200 kr. at afholde af den professor Fog tilkommende lønning som professor (j. nr. 114/43).

Under hensyn til professor, dr. med. L. S. Fridericias fraværelse fra landet bifaldt ministeriet under 27. november 1943, at undervisningen af de medicinske studerende i hygiejne i efterårssemestret 1943 blev overdraget fast videnskabelig assistent ved universitetets hygiejniske institut, dr. med. Helge Lund mod et vederlag på 1000 kr., at det blev overdraget dr. Lund at afholde eksamen i hygiejne ved den lægevidenskabelige embedseksamen vinteren 1944 mod et vederlag af 10 kr. pr. kandidat samt at det blev overdraget ham at fungere som bestyrer af ovennævnte institut indtil videre mod et vederlag af 800 kr. årlig fra den 1. oktober 1943 at regne. Samme ordning blev truffet med hensyn til undervisning og eksamen i forårssemestret 1944, dog at honoraret for undervisningen blev ansat til 1200 kr.; desuden blev der fra den 1. februar og indtil videre antaget en vikar i assistentstillingen. De bevilgede vederlag til dr. Lund blev afholdt af universitetets konto 7. vederlag een gang for alle (j. nr. 348/43).

Under hensyn til professor, dr. med. L. S. Fridericias fraværelse fra landet bifaldt ministeriet under 15. oktober 1943, at chefen for sundhedsstyrelsen, dr. med. Johs. Frandsen overtog hvervet som formand for kommissionen for embedslægeeksamen, og under 12. november 1943 bifaldt ministeriet, at fast videnskabelig assistent ved universitetets hygiejniske institut, dr. med. Helge Lund overtog undervisningen i hygiejne på kursus til embedslægeeksamen foråret 1944 mod et vederlag på 1200 kr. (j. nr. 344 a og 344 b/43).

Under hensyn til lektor, dr. med. Jens Bings fraværelse fra landet bifaldt ministeriet under 15. februar 1944 efter indstilling fra universitetet, at det blev overdraget honorarlønnet videnskabelig assistent ved institutet for almindelig patologi, dr. med. Henry Christensen fra 1. januar 1944 at regne at varetage den til lektoratet hørende undervisning mod et vederlag svarende til lektorhonoraret (j. nr. 196/43 og 405/43).

Under 26. februar 1944 beskikkede ministeriet fuldmægtig i indenrigsministeriet Bent Fischer til under fuldmægtig P. H. Lundsteens forfald at varetage undervisningen i medicinallovgivning ved kursus til embedslægeeksamen i forårssemesteret 1944 (j. nr. 145 a/44).

Under hensyn til professor, dr. med. J. Engelbreth-Holms sygdomsforfald bifaldt ministeriet under 23. december 1943 efter indstilling fra fakultetet og universitetets rektor, at det blev overdraget fast videnskabelig assistent ved det patologisk-anatomiske institut, dr. med. Viggo Eskelund at eksaminere 45 af kandidaterne i patologisk anatomi ved den lægevidenskabelige embedseksamen vinteren 1944 mod et vederlag af 10 kr. pr. kandidat at afholde af universitetets konto 7. vederlag een gang for alle (j. nr. 364/43).

Under 13. juni 1944 bifaldt ministeriet efter indstilling fra fakultetet og universitetets rektor og kurator, at det under professor, dr. med. Erik Husfeldts fraværelse blev overdraget lektor, dr. med. Axel Ringsted at afholde den mundtlige prøve i kirurgi ved den lægevidenskabelige embedseksamen sommeren 1944 mod et vederlag af 10 kr. pr. kandidat, ialt 890 kr., at afholde af universitetets konto 7. vederlag een gang for alle (j. nr. 223/44).

Under 24. september 1943 beskikkede ministeriet prosector, dr. med. Svend Petri som censor i patologisk anatomi ved den lægevidenskabelige embedseksamen for resten af seksåret 1. november 1939-31. oktober 1945 (j. nr. 83 j/43).

Under 17. februar 1944 blev konstitueret afdelingsleder ved retsmedicinsk institut, dr. med. Harald Gormsen fast ansat i stillingen fra den 1. s. m. at regne (j. nr. 11 b/43).

Under 29. december 1943 blev fast videnskabelig assistent ved hygiejnisk institut, dr. med. Helge Lund og fast videnskabelig assistent ved patologisk-anatomisk institut, dr. med. Viggo Eskelund udnævnt til amanuenser ved universitetet fra den 1. januar 1944 at regne (j. nr. 314/44).

Cand. med. Poul Becker-Christensens ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling for øre-, næse- og halssygdomme forlængedes med 1 år fra den 1. september 1943.

Cand. med. fru Lise Engbæks ansættelse som assistent ved farmakologisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. september 1943.

Cand. med. Poul Kruhøffer ansattes som assistent ved medicinsk-fysiologisk institut for 1 år fra den 1. september 1943.

Cand. med. Holger Begtrup's ansættelse som assistent ved biokemisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. oktober 1943.

Cand. med. Henry Christensens ansættelse som assistent ved instituttet for almindelig patologi forlængedes med 1 år fra den 1. oktober 1943.

Cand. med. E. Winge Flensborg's ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling for børnesygdomme forlængedes med 1 år fra den 1. oktober 1943.

Cand. med. Find Andersens ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets fødeafdeling A forlængedes med 1 år fra den 1. oktober 1943.

Cand. med. Torben Svend Hansen meddeltes efter ansøgning afsked fra stillingen som assistent ved retsmedicinsk institut fra den 1. november 1943.

Cand. med. P. P. Eskildsens ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets medicinske afdeling A forlængedes med 1 år fra den 1. november 1943.

Cand. med. Poul Astrup's ansættelse som assistent ved biokemisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. november 1943.

Cand. med. Poul Bechgaard's ansættelse som klinisk assistent ved professoratet i intern medicin, knyttet til rigshospitalets medicinske poliklinik forlængedes med 1 år fra den 1. november 1943.

Cand. med. Carl Jacobsen ansattes som assistent ved retsmedicinsk institut for 1 år fra den 1. november 1943.

Cand. med. E. Winge Flensborg meddeltes efter ansøgning afsked fra stillingen som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling for børnesygdomme fra den 1. december 1943.

Cand. med. Kjeld Steinckes ansættelse som assistent ved medicinsk-fysiologisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. december 1943.

Cand. med. C. Bohns ansættelse som assistent ved medicinsk-anatomisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. december 1943.

Cand. med. Helge Tramsens ansættelse som assistent ved retsmedicinsk institut forlængedes med 1 år fra den 1. december 1943.

Cand. med. Knud Malthe Jacobsen ansattes som klinisk assistent ved professoratet i epidemiske sygdomme for 1 år fra den 1. december 1943.

Cand. med. K. Biering-Sørensen ansattes som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling for børnesygdomme for 1 år fra den 1. december 1943.

Dr. med. Gerhard Rønnes ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling for øjensygdomme forlængedes med 1 år fra den 1. januar 1944.

Cand. med. Erik Landboe-Christensen ansattes som fast videnskabelig assistent ved medicinsk-anatomisk institut fra den 1. januar 1944.

Dr. med. G. Vraa-Jensen meddeltes efter ansøgning afsked fra stillingen som klinisk assistent ved rigshospitalets neurologiske afdeling fra den 1. februar 1944.

Cand. med. Tyge Cl. Gertz' ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling D forlængedes med 1 år fra den 1. februar 1944.

Cand. med. Vagn Zahle ansattes som klinisk assistent ved rigshospitalets neurologiske afdeling for 1 år fra den 1. februar 1944.

Cand. med. P. P. Eskildsen meddeltes efter ansøgning afsked fra stillingen som klinisk assistent ved rigshospitalets medicinske afdeling A fra den 1. marts 1944.

Cand. med. fru Jenny Levin Nielsen meddeltes efter ansøgning afsked fra stillingen som assistent ved instituttet for human arvebiologi og eugenik fra den 1. marts 1944.

Cand. med. Rudolph Nordbys ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets medicinske afdeling B forlængedes med 1 år fra den 1. marts 1944.

Cand. med. Poul Søbys ansættelse som assistent ved instituttet for human arvebiologi og eugenik forlængedes med 1 år fra den 1. marts 1944.

Cand. pharm. Hans-Ivar Tofts ansættelse som assistent ved farmakologisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. marts 1944.

Cand. med. Harald Engbergs ansættelse som assistent ved retsmedicinsk institut forlængedes med 1 år fra den 1. marts 1944.

Cand. med. Poul Bechgaard meddeltes efter ansøgning afsked fra stillingen som klinisk assistent ved professoratet i intern medicin, knyttet til rigshospitalets medicinske poliklinik fra den 1. april 1944.

Cand. med. Ove Riisfeldts ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling C forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944.

Cand. med. Boy Kromanns ansættelse som assistent ved instituttet for almindelig patologi forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944.

Dr. med. Kurt Brøstes ansættelse som assistent ved medicinsk-anatomisk instituts antropologiske laboratorium forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944.

Cand. med. Georg Hogrefte ansattes som assistent ved instituttet for human arvebiologi og eugenik for 1 år fra den 1. april 1944.

Cand. med. Jørgen Arne Jørgensen ansattes som klinisk assistent ved rigshospitalets medicinske afdeling A for 1 år fra den 1. april 1944.

Cand. med. C. F. Bisgaard Frantzen ansattes som assistent ved retsmedicinsk institut for 1 år fra den 1. april 1944.

Cand. med. William Kiær ansattes som undervisningsassistent ved patologisk-anatomisk institut for 1 år fra den 1. april 1944.

Cand. med. Helge Tramsen meddeltes efter ansøgning afsked fra

stillingen som assistent ved retsmedicinsk institut fra den 1. maj 1944.

Cand. med. Ole Gottliebs ansættelse som assistent ved medicinsk-anatomisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. maj 1944.

Dr. med. Egon Bruun ansattes som klinisk assistent ved professoratet i intern medicin, knyttet til rigshospitalets medicinske poliklinik for 1 år fra den 1. maj 1944.

Cand. med. Povl Møller ansattes som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling for hud- og kønssygdomme for 1 år fra den 1. maj 1944.

Cand. med. Erik Brandt Nielsen ansattes som assistent ved retsmedicinsk institut for 1 år fra den 1. maj 1944.

Cand. med. Poul Søbye meddeltes efter ansøgning afsked fra stillingen som assistent ved institutet for human arvebiologi og eugenik fra den 1. juni 1944.

Cand. med. Hans Fr. Helweg-Larsen ansattes som assistent ved institutet for human arvebiologi og eugenik for 1 år fra den 1. juni 1944.

Cand. med. Poul Becker-Christensen meddeltes efter ansøgning afsked fra stillingen som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling for øre-, næse- og halssygdomme fra den 1. juli 1944.

Dr. med. Gunnar Teilums ansættelse som assistent ved patologisk-anatomisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. juli 1944.

Cand. med. Otto Lunds ansættelse som klinisk assistent ved rigshospitalets psykiatriske afdeling forlængedes med 1 år fra den 1. juli 1944.

Dr. med. Fr. Therkelsens ansættelse som assistent i operativ kirurgi (prosector chirurgiæ) forlængedes med 1 år fra den 1. juli 1944.

Cand. med. Johannes Nielsen ansattes som klinisk assistent ved rigshospitalets afdeling for øre-, næse og halssygdomme for 1 år fra den 1. august 1944.

På normeringsloven for finansåret 1944-45, jfr. Udkast til normeringslovanordning for finansåret 1944-45, side 24 og 78 blev der tillagt fast videnskabelig assistent ved biokemisk institut, dr. phil. E. Hoff-Jørgensen lønningsanciennitet fra den 1. april 1937 med tilbagevirkende kraft fra den 1. april 1943 (j. nr. 93/41).

Under 26. februar 1944 forlængede ministeriet den fast videnskabelig assistent ved medicinsk-fysiologisk institut, dr. med. Herman Kalckar tidligere bevilgede orlov med 1 år fra den 1. marts 1944 at regne af hensyn til hans fortsatte studieophold i Californien (j. nr. 291 b/38).

DET FILOSOFISKE FAKULTET

Som meddelt i universitetets årbog for 1942-43 side 46 bifaldt ministeriet under 22. maj 1943 efter universitetets indstilling, at professor i engelsk, dr. phil. N. Bøgholm, som den 11. juni 1943 fyldte

70 år, forblev i sit embede indtil udgangen af august måned 1944, da der under de foreliggende forhold bestod vanskeligheder ved nybesættelse af embedet. Da disse vanskeligheder fortsat var til stede, bifaldt ministeriet under 21. april 1944, at professor Bøgholms afskedigelse blev udskudt til udgangen af august måned 1945 (j. nr. 184/43).

Under 21. oktober 1943 blev bibliotekar, dr. phil. Svend Aage Pallis ansat som professor i religionshistorie ved universitetet fra den 1. oktober 1943 at regne, se nedenfor side 60.

Under 1. maj 1944 blev lektor Peter Jørgensen ansat som docent i tysk sprog ved universitetet fra den 1. april 1944 at regne, se nedenfor side 64.

Under 23. oktober 1943 blev dr. phil. Arthur Arnholtz beskikket som lektor i talens og sangens historie og æstetik fra den 1. september 1943 at regne, se nedenfor side 69.

Under 23. oktober 1943 blev cand. mag. frk. Eli Fischer-Jørgensen beskikket som lektor i fonetik ved universitetet fra den 1. september 1943 at regne, se nedenfor side 69.

Under 23. oktober 1943 blev dr. phil. Knud Schibbye beskikket som lektor i engelsk sprog ved universitetet fra den 1. september 1943 at regne, se nedenfor side 69.

Under 23. oktober 1943 blev cand. mag. Kjeld Winding beskikket som lektor i historie ved universitetet fra den 1. september 1943 at regne, se nedenfor side 69.

Under 23. oktober 1943 blev mag. art., fru Ulla Albeck beskikket som lektor i stilistik ved universitetet fra den 1. september 1943 at regne, se nedenfor side 69.

På finansloven for 1944-45, jfr. Forslag til finanslov for finansåret fra 1ste april 1944 til 31te marts 1945, sp. 1827-28 fornyedes bevillingen til et lektorat i engelsk ved universitetet for 3 år fra den 1. april 1944 at regne med 2700 kr. årlig (j. nr. 165/43).

Under 16. september 1943 blev lektor Volmar Bergh beskikket som lektor i finsk ved Københavns og Aarhus' universiteter for tiden 1. september 1943-31. august 1944 (j. nr. 213/43).

Under 7. august 1943 blev dr. phil. Siegfried Beyschlag under lektor Günther Jungbluths forfald beskikket til midlertidigt at varetage stillingen som tysk lektor ved universitetet for tiden 1. september 1943-31. august 1944 (j. nr. 125/42).

Under hensyn til, at der fortsat ikke var ansat nogen indfødt engelsk lektor ved universitetet, bifaldt ministeriet under 8. juli 1943 efter indstilling af fakultetet og universitetets rektor, at det i efterårssemesteret 1943 blev overdraget frk. Evelyn Heepe gennem oplæsning af foredrage fremragende engelske litteraturværker for universitetets studerende een ugentlig time mod et vederlag på 600 kr. at afholde af universitetets konto 6. vikarudgifter. Samme ordning blev ved mini-

steriets skrivelse af 15. november 1943 bifaldet for forårssemestret 1944 (j. nr. 271/43).

Efter indstilling fra fakultetet og universitetets rektor bifaldt ministeriet under 3. januar 1944, at den fru Monica Christensen f. Redlich ved ministeriets skrivelse af 28. januar 1943 (jfr. universitetets årbog for 1942-43 side 48) meddelte bemyndigelse til at holde forelæsninger og øvelser over engelsk litteratur på universitetet forlængedes med 1 år fra den 1. februar 1944 at regne, således at hun i det pågældende tidsrum oppebar det under universitetets konto 4. A. honorarer til lektorer m. fl. bevilgede honorar af 2700 kr. årlig + midlertidigt tillæg til honorering af en indfødt engelsk lektor (j. nr. 351/42).

Da det ene embede som professor i romansk sprog og litteratur fortsat stod ledigt, bifaldt ministeriet under 29. september 1943 efter indstilling fra fakultetet og universitetets rektor, at det i efterårssemestret 1943 blev overdraget mag. art. André Nicolet at holde forelæsninger og øvelser over Beaumarchais samt holde øvelser i oversættelse af danske tekster og stille skriftlige opgaver (litterære fristile) fire ugentlige timer ialt mod et vederlag på 2000 kr., samt at det blev overdraget mag. art. Einar Tassing at holde forelæsninger og øvelser over fransk litteratur i det 20. århundrede to ugentlige timer mod et vederlag på 1000 kr., således at begge vederlag blev afholdt af universitetets konto 6. vikarudgifter. På samme måde bifaldt ministeriet under 13. januar 1944, at mag. art. André Nicolet i forårssemestret 1944 fortsat holdt øvelser i oversættelse af danske tekster og stillede skriftlige opgaver (litterære fristile) een ugentlig time mod et vederlag på 500 kr., og at mag. art. Einar Tassing i samme semester fortsatte den i efterårssemestret 1943 påbegyndte gennemgang af fransk litteratur i det 20. århundrede to ugentlige timer, og at han desuden gennemgik fransk lyrik i det 19. århundrede tre ugentlige timer mod et vederlag på 2500 kr., således at begge vederlag blev afholdt af universitetets konto 6. vikarudgifter (j. nr. 108/43).

I anledning af professor, dr. phil. Victor Kuhrs sygdomsforfald og fraværelse fra landet indstillede fakultetet under 9. oktober 1943, at den professor Kuhr påhvilende undervisning i propaedeutisk filosofi, hvortil var indtegnet ca. 500 studerende, blev ordnet ved en manuduktion, nærmere således, at de studerende blev inddelt i hold på ca. 40 deltagere, og at hvert hold fik 3 timers ugentlig undervisning; fakultetet foreslog undervisningen overdraget til mag. art. Karl O. Christiansen, mag. art. Mogens Blegvad og mag. art. Bjørn Ochsner mod et vederlag af 15 kr. pr. time. Efter at der var ført forhandlinger i sagen med universitetets kurator og ministeriet, bifaldt dette under 1. november 1943, at undervisningen, foreløbig fra den 1. november og indtil juleferien 1943 blev ordnet som af fakultetet foreslået, dog således at vederlaget for det pågældende hverv blev fastsat til 800 kr. månedlig

til magister Blegvad, til hvem 5 hold blev henvist, og 500 kr. månedlig til hver af magistrene Christiansen og Ochsner, til hvem 3 hold blev henvist, og således at de pågældende tillige skulle være pligtige til uden yderligere vederlag at overtage eksaminationen ved den filosofiske prøve sommeren 1944 og deltagelse i den dermed forbundne karaktergivning, såfremt professor Kuhr skulle være fraværende endnu til den tid. Samme ordning blev ved ministeriets skrivelse af 13. januar 1944 bifaldet for forårssemestret 1944, således at det månedlige vederlag blev bevilget for tiden 1. januar-31. maj 1944. Endvidere bifaldt ministeriet under 6. januar 1944 efter indstilling af fakultetet og universitetets rektor og kurator, at det blev overdraget dr. phil. Jens Himmelstrup og dr. phil. S. V. Rasmussen at eksaminere de ca. 100 studerende, som skulle have været eksamineret af professor Kuhr ved den filosofiske prøve januar 1944, således at der for dette hverv blev udbetalt dem et beløb af 300 kr. hver. Samtlige beløb blev afholdt af universitetets konto 6. vikarudgifter (j. nr. 91c/43).

Under hensyn til professor, dr. phil. Albert Olsens fraværelse fra landet blev det i eksamensterminen vinteren 1944 overdraget direktør, forhv. lektor F. W. Wendt og lektor Kjeld Winding at varetage en del af eksaminationen til skoleembedseksamen i faget historie mod et vederlag af henholdsvis 600 kr. og 400 kr. Samme ordning blev truffet i eksamensterminen sommeren 1944, ved hvilken lejlighed vederlagene blev fastsat til henholdsvis 600 kr. og 300 kr. (j. nr. 383/43).

Under hensyn til professor, dr. phil. Edgar Rubins fraværelse fra landet bifaldt ministeriet under 29. januar 1944 efter indstilling fra fakultetet og universitetets rektor og kurator, at der fra den 1. december 1943 og indtil videre blev stillet et beløb af 250 kr. månedlig til rådighed som vederlag til stud. mag. N. Grauer for varetagelsen af biblioteks- og kontorarbejde på universitetets psykologiske laboratorium, at der fra samme dato at regne og indtil videre, dog foreløbig senest indtil udgangen af maj måned 1944 blev stillet et beløb af 200 kr. månedlig til rådighed som vederlag til skolepsykolog, mag. art. Kr. Thomsen Jensen for assistance ved de psykologiske øvelser samt at der fra samme dato at regne og indtil videre blev stillet et beløb af 800 kr. årlig til rådighed som vederlag til docent E. Trane-kjær Rasmussen for at varetage ledelsen af det psykologiske laboratorium (j. nr. 379/43).

Under hensyn til professor, dr. phil. Erik Abrahamsens sygdomsforfald bifaldt ministeriet under 25. juli 1944 efter indstilling af fakultetet og universitetets rektor og kurator, at der blev tillagt dr. phil. Torben Krogh et vederlag på 800 kr. for at holde forelæsninger i forårssemestret 1944 over emner indenfor operaens historie, og at der blev tillagt lektor, dr. phil. Jens Peter Larsen et vederlag på 800 kr. for ekstraarbejde ved undervisningen i samme semester. Vederlaget til

dr. Krogh blev afholdt af universitetets konto 6. vikarudgifter og vederlaget til lektor Larsen af universitetets konto 7. vederlag een gang for alle (j. nr. 91 c/44).

Under 14. juli 1943 bifaldt ministeriet efter indstilling af fakultetet og universitetets rektor, at dr. Giuseppe Gangale fortsat blev bemyndiget til at holde forelæsninger over rætoromansk ved universitetet i efterårssemestret 1943, og at der for dette hverv blev udbetalt ham et beløb af 1500 kr. at afholde af universitetets konto 6. vikarudgifter (j. nr. 292/42).

Under 13. oktober 1943 bevilgede ministeriet fra Carmen Zimmer, der oppebar et honorar på 1200 kr. under universitetets konto 4. A. honorarer til lektorer m. fl., for at afholde øvelser over moderne italiensk med universitetets studerende, et ekstraordinært tilskud på 1200 kr. for finansåret 1943-44. Beløbet blev afholdt af finanslovs-konto § 21. VIII. C. 6. qqq, til ministeriets disposition til kunstneriske, videnskabelige og andre kulturelle formål (j. nr. 341/43).

Under 1. december 1943 anmodede ministeriet dr. phil. A. C. Højberg Christensen om fra den 1. oktober 1943 påny for resten af perioden 1. april 1942-31. marts 1945 at overtage hvervet som formand for censorerne ved universitetets filosofiske fakultet og Aarhus' universitets humanistiske fakultet (j. nr. 83 e/43).

Under 13. november 1943 beskikkede ministeriet lektor Svend Norrild som censorsuppleant ved skoleembedseksamen i kristendoms-kundskab under fakultetet og det humanistiske fakultet ved Aarhus universitet for resten af tre-året 1. april 1942-31. marts 1945. (j. nr. 83 m/43).

Under 13. april 1944 forlængede ministeriet rektor, dr. phil. J. K. Larsens beskikkelse som censor i fransk ved skoleembedseksamen under fakultetet og det humanistiske fakultet ved Aarhus' universitet for tiden 1. april-31. juli 1944 (j. nr. 83 a/44).

Under 7. februar 1944 bifaldt universitetets rektor, at lektor Kaj Barr blev fritaget for undervisning i forårssemestret 1944 af hensyn til videnskabeligt arbejde, og at der af universitetets konto 6. vikarudgifter blev stillet et beløb af 1800 kr. til rådighed som vederlag til dr. phil. Povl Johannes Jensen og cand. mag. Jakob Benediktsson, der overtog lektor Barrs undervisning (7 timer ugentlig) som vikarer (j. nr. 3 a/44).

Dr. phil. Aksel Voltens ansættelse som assistent ved ægyptologisk laboratorium forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944. (j. nr. 166/44).

Fru Annie M. Holch Justesens ansættelse som assistent ved undervisningen i hollandsk forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944 (j. nr. 182/44).

DET MATEMATISK-NATURVIDENSKABELIGE FAKULTET

Under 13. april 1944 blev amanuensis ved universitetet, lektor ved den polytekniske læreanstalt, dr. phil. Stig Veibel ansat som professor i organisk kemi ved læreanstalten fra den 1. april 1944, jfr. nedenfor side 304.

På normeringsloven for 1944-45 blev der oprettet et ordinært professorat i historisk geologi og palæontologi ved universitetet, se nedenfor side 75.

Under 13. juni 1944 blev fast videnskabelig assistent ved kemisk laboratorium, cand. polyt. et mag. scient. Niels Berg beskikket som lektor i kemi ved universitetet for tiden 1. juni 1944-31. marts 1947, se nedenfor side 83.

På finansloven for 1944-45, jfr. Forslag til finanslov for finansåret fra 1ste april 1944 til 31te marts 1945, sp. 1827-28 fornyedes bevillingen til et lektorat i matematik og rationel mekanik ved universitetet for 3 år fra den 1. april 1944 at regne med 3600 kr. årlig (j. nr. 227/43).

Under hensyn til professorerne, dr. phil. Niels Bohrs og dr. phil. Harald Bohrs fraværelse fra landet bifaldt ministeriet under 5. februar 1944 efter indstilling fra fakultetet og universitetets rektor, at der blev indsat en bestyrelse for instituttet for teoretisk fysik bestående af professorerne, dr. phil. J. C. Jacobsen og dr. phil. C. Møller med amanuensis, dr. phil. J. K. Bøggild som sekretær, og at der stilledes et beløb af 800 kr. årlig til rådighed fra den 1. oktober 1943 og indtil videre til lige deling mellem de tre nævnte for varetagelsen af arbejdet; endvidere bifaldt ministeriet på samme måde, at det blev overdraget professor, dr. phil. Børge Jessen at varetage forretningerne som bestyrer af matematisk institut mod et vederlag af 800 kr. årlig fra den 1. oktober 1943 og indtil videre (j. nr. 353/43).

Inspektør ved zoologisk museum, mag. scient. R. Hørring afgik ved døden den 5. maj 1943.

Under 25. august 1943 bifaldt ministeriet efter indstilling af zoologisk museums museumsråd og universitetets rektor, at professor i zoologi, dr. phil. R. Spärck, som hidtil havde været bestyrer af museets 1. afdeling, overtog bestyrelsen af museets 3. afdeling, se nedenfor side 84.

Under 18. august 1943 blev amanuensis ved universitetet, dr. phil. M. Degerbøl udnævnt til museumsbestyrer ved zoologisk museum fra den 1. september 1943 at regne. Samtidig bifaldt ministeriet efter indstilling af museets museumsråd og universitetets rektor, at han overtog bestyrelsen af museets 1. afdeling, se nedenfor side 84.

Under 18. august 1943 blev amanuensis ved universitetet, cand. mag. K. H. Stephensen udnævnt til inspektør ved zoologisk museum fra den 1. september 1943 at regne, se nedenfor side 84.

Under 29. december 1943 blev fast videnskabelig assistent ved instituttet for teoretisk fysik, dr. phil. J. K. Bøggild og fast videnskabelig assistent ved kemisk laboratorium, dr. phil. A. Klit udnævnt til amanuenser ved universitetet fra den 1. januar 1944 at regne (j. nr. 314/43).

Under 18. april 1944 blev fast videnskabelig assistent ved instituttet for sammenlignende anatomi, dr. phil. N. Thydsen Meinertz udnævnt til amanuensis ved universitetet, jfr. nedenfor side 245 (j. nr. 186 a/43).

Under 15. juli 1944 blev fast videnskabelig assistent ved zoologisk museum, dr. phil. A. F. Bruun og fast videnskabelig assistent ved mineralogisk og geologisk museum, mag. scient. Hans Clausen udnævnt til amanuenser ved universitetet fra den 1. juli 1944 (j. nr. 217/44).

Cand. mag. et mag. scient. Hans Tornehaves ansættelse som assistent ved matematisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. september 1943.

Dr. phil. Sven Gisle Larsson ansattes som fast videnskabelig assistent ved zoologisk museum fra den 1. september 1943.

Mag. scient. K. A. Thernøes ansættelse som assistent ved astronomisk observatorium forlængedes med 1 år fra den 1. oktober 1943.

Mag. scient. J. R. Pfaff konstitueredes som fast videnskabelig assistent ved zoologisk museum fra den 1. januar 1944. Under 18. april 1944 meddeltes der ham fast ansættelse i stillingen, efter at der på normeringsloven for 1944–45, jfr. Udkast til normeringslovanordning for finansåret 1944–45, side 24, 29 og 79, var blevet tillagt ham pensionsret, uanset han var over 40 år gammel, samt lønningsanciennitet fra den 1. februar 1927 og – under forudsætning af, at de ham som kommunelærer under Københavns kommune indbetalte pensionsfradrag indgik i statskassen – pensionsanciennitet fra den 1. august 1933 (j. nr. 12 d/43).

Dr. phil. H. M. Mølholm Hansen konstitueredes som fast videnskabelig assistent ved botanisk have fra den 1. januar 1944.

Dr. phil. Børge Baks ansættelse som assistent ved kemisk laboratorium forlængedes med 1 år fra den 1. februar 1944.

Mag. scient. Mogens Køies ansættelse som assistent ved plante-anatomisk laboratorium forlængedes med 1 år fra den 1. februar 1944.

Kandidat i forsikringsvidenskab og statistik Thøger Busk ansattes som assistent ved forsikringsmatematisk laboratorium fra den 1. februar 1944.

Mag. scient. Jørgen Koefoeds ansættelse som assistent ved fysisk-kemisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. marts 1944.

Cand. mag. Evald Egelund Pedersens ansættelse som assistent ved kemisk laboratorium forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944.

Dr. phil. Niels Arleys ansættelse som assistent ved instituttet for teoretisk fysik forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944.

Mag. scient frk. Solveig Muncks ansættelse som assistent ved mineralogisk og geologisk museum forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944.

Cand. mag. Aage Aagesens ansættelse som assistent ved geografisk laboratorium forlængedes med 1 år fra den 1. april 1944.

Mag. scient. Chr. Overgaard Nielsen ansattes som assistent ved histologisk-embryologisk institut for 1 år fra den 1. april 1944.

Cand. mag. P. Rønne-Nielsen ansattes som assistent ved biofysisk laboratorium for 1 år fra den 1. april 1944.

Mag. scient. H. Tornehave ansattes som fast videnskabelig assistent ved matematisk institut fra den 1. april 1944.

Mag. scient. Mogens Køie ansattes som fast videnskabelig assistent ved planteanatomiisk laboratorium fra den 1. april 1944.

Dr. phil. Børge Bak ansattes som fast videnskabelig assistent ved kemisk laboratorium fra den 1. maj 1944.

Cand. mag., frk. Eva Møller ansattes som assistent ved kemisk laboratorium for 1 år fra den 1. maj 1944.

Cand. mag. N. O. Lassens ansættelse som assistent ved fysisk laboratorium forlængedes med 1 år fra den 1. juni 1944.

Cand. mag. Thøger Bangs ansættelse som assistent ved matematisk institut forlængedes med 1 år fra den 1. juli 1944.

Dr. phil. F. W. Bræstrup ansattes som fast videnskabelig assistent ved zoologisk museum fra den 1. juli 1944.

På normeringsloven for 1944-45, jfr. Udkast til normeringslovanordning for finansåret 1944-45, side 24 og 78, blev der tillagt fast videnskabelig assistent ved zoologisk studiesamling og laboratorium, cand. mag. et mag. scient. Helge Volsøe lønningsanciennitet fra den 1. oktober 1938 (j. nr. 12 f/43).

På normeringsloven for 1944-45, jfr. Udkast til normeringslovanordning for finansåret 1944-45, side 24 og 78, blev der tillagt fast videnskabelig assistent ved kemisk laboratorium, dr. phil. A. Klit lønningsanciennitet fra den 1. maj 1930 (jfr. nr. 14 d/43).

b. *Universitetets fritrykskonto.*

(j. nr. 2/1943).

Universitetets rektor har i 1943-44 bevilget følgende bidrag af universitetets fritrykskonto: Professor, dr. phil. Carl Roos 50 kr. pr. ark til trykningen af *Deutsche Texte 3* (Nachtwachen von Bonaventura, udg. af lektor J. Hendriksen) (11. september 1943), professor Aage Bentzen 50 kr. pr. ark til trykningen af en kommentar til *Deuterocesaja* (Jesaja 40-66) (11. september 1943), professor, dr. theol. Flemming Hvidberg 50 kr. pr. ark til trykningen af hans bog: *Den israelitiske religions historie* (20. september 1943) og professor, dr. theol. H. Mosbech 50 kr. pr. ark til trykning af hans bog: *Sproglig fortolkning til Johannes' åbenbaring* (8. november 1943).

c. Universitetslærernes studie- og repræsentationsrejser.

Den sidst under universitetets udgiftspost o. 2. på finansloven for 1931–32 givne bevilling til universitetslærernes studierejser var i finansåret 1943–44 (ligesom i de 11 nærmest forudgående finansår) af sparehensyn midlertidigt inddraget ligesom de øvrige bevillinger til studierejser på statsbudgettet.

Af universitetets konto 10 d. Til repræsentationsrejser blev i finansåret 1943–44 ikke anvendt noget beløb.

d. Professor, dr. jur. Poul Johannes Jørgensens afgang fra universitetet og docent, dr. jur. Stig Juuls udnævnelse til professor i retsvidenskab.

(j. nr. 279/43).

Ved kgl. resolution af 16. august 1943 blev der meddelt professor i retsvidenskab, dr. jur. Poul Johannes Jørgensen afsked efter ansøgning på grund af alder med pension fra den 31. januar 1944 at regne.

Efter at det således ledigtblivende embede som professor i retsvidenskab efter indstilling af det rets- og statsvidenskabelige fakultet og universitetets rektor var blevet oplået ledig, blev under 21. september 1943 den eneste indkomne ansøgning, nemlig fra docent i retsvidenskab, dr. jur. Stig Juul af ministeriet tilstillet universitetet til erklæring.

Til at bedømme den indkomne ansøgning nedsatte det rets- og statsvidenskabelige fakultet i henhold til § 3 i kgl. anordning af 15. maj 1932 et udvalg bestående af professorerne, dr. jur. Poul Johannes Jørgensen, dr. jur. O. A. Borum og dr. jur. Erwin Munch-Petersen. Dette udvalg afgav under 25. september 1943 følgende indstilling til fakultetet:

»Der foreligger kun een ansøgning om professoratet, nemlig fra nuværende docent i retsvidenskab, dr. juris Stig Juul.

Allerede i indstillingen om dr. Juuls ansættelse som docent udtalte fakultetet, at det måtte anse ham for fuldt kvalificeret til en fast videnskabelig lærerstilling ved universitetet. Det var den gang tanken, at han i første række skulle overtage undervisningen i romersk ret. Denne har han også senere til stadighed besørget på særdeles tilfredsstillende måde, og han har allerede udgivet en god lærebog i den del af faget, som for tiden er eksamensstof ved juridisk embedseksamen (»Grundrids af den romerske Formueret«). Denne bog er, som titelen angiver, kun et grundrids uden videnskabeligt apparat, men viser helt igennem, at forfatteren er fuldt på højde med den moderne romerretsforskning.

Det er nu tanken, at docent Juul foruden romersk ret tillige skal docere faget Dansk retshistorie. Blandt hans arbejder indenfor dette fag må i første række nævnes hans doktorafhandling »Fællig og Hoved-

lod«, der på europæisk baggrund behandler et centralt emne indenfor den danske privatrets historie fra den ældste tid indtil Danske lov og viser forfatteren som en både grundig, skarpsindig og moden forsker, hvad også har fundet udtryk i de udførlige anmeldelser, som bogen fra flere sider har været genstand for. Docent Juul har desuden i de sidste år arbejdet på en udgave af den middelalderlige latinske oversættelse af Jydske lov og den interessante, men hidtil kun lidet benyttede kommentar til denne, som i slutningen af middelalderen forfattedes af biskop Knud Mikkelsen. Denne udgave, der nu foreligger i korrektur, og som medundertegnede Jørgensen har haft lejlighed til at gennemlæse, er ligeledes et meget smukt og omhyggeligt arbejde, der har givet forfatteren lejlighed til at arbejde sig grundigt ind i den for studiet af den danske rets historie i middelalderen så vigtige kanoniske ret og den samtidige retsvidenskab.

Idet vi ikke anser det for nødvendigt særskilt at omtale de forskellige mindre, alle fortjenstfulde retshistoriske afhandlinger, som nævnes i ansøgningen, skal vi endnu blot tilføje, at ansøgerens forfatterskab også tæller flere arbejder med emner fra andre grene af retsvidenskaben, således hans guldmedailleafhandling »Fideikommissarisk Substitution« og de to afhandlinger: »Moderne tysk Privatret« og »Permutationsretten«. Disse arbejder viser ham som en kyndig og dygtig videnskabelig jurist, der også udenfor de fag, der i tilfælde af hans udnævnelse til professor vil blive hans særlige område, vil have særdeles gode forudsætninger for at deltage i det fakultet i almindelighed påhvilende arbejde med bedømmelse af disputatser og prisopgaver, afholdelse af skriftlige øvelser, eksaminer o. lign., hvad han allerede som docent har gjort på en meget tilfredsstillende måde.

Under henvisning til ovenstående er vi enige om at indstille til fakultetet, at docent Juul søges udnævnt til at beklæde det ledige professorat i retsvidenskab.«

Efter at udvalgets indstilling var blevet enstemmig tiltrådt af fakultetet og indsendt til ministeriet med Konsistoriums tilslutning, blev docent, dr. jur. Stig Juul under 9. november 1943 udnævnt til professor i retsvidenskab ved Københavns universitet fra den 1. februar 1944 at regne.

e. *Kontorchef i indenrigsministeriet, lektor, dr. jur. Ernst Andersens udnævnelse til ekstraordinær professor i offentlig ret.*

(j. nr. 279/43).

Efter at docent, dr. jur. Stig Juul som meddelt ovenfor var blevet udnævnt til professor i retsvidenskab, blev det af ham hidtil beklædte docentur i samme fag efter indstilling af det rets- og statsvidenskabelige fakultet og universitetets rektor oplået ledigt, og under 25 novem-

ber 1943 blev den eneste indkomne ansøgning, nemlig fra kontorchef i indenrigsministeriet, lektor i retsvidenskab ved universitetet, dr. jur. Ernst Andersen af ministeriet tilstillet universitetet til erklæring.

Til at bedømme den indkomne ansøgning nedsatte det rets- og statsvidenskabelige fakultet i henhold til § 3 i kgl. anordning af 15. maj 1932 et udvalg bestående af professorerne, dr. jur. Fr. Vinding Kruse, dr. jur. Poul Andersen og dr. jur. Alf Ross. Dette udvalg afgav under 15. januar 1944 følgende indstilling til fakultetet:

»Der foreligger kun en ansøgning om docenturet, nemlig fra kontorchef i indenrigsministeriet, dr. juris Ernst Andersen, som siden 1. Januar 1942 har haft beskikkelse som lektor i retsvidenskab.

Dr. Ernst Andersens literære produktion udgøres i det væsentlige af hans i 1940 udkomne doktorafhandling: Administrativt tilsyn med kommunalforvaltningen. Ved dette arbejde, der var en meget værdifuld berigelse af vor forvaltningsretlige literatur, har forfatteren godtgjort, at han er i besiddelse af ubestridelige videnskabelige evner, specielt at han, der i kraft af sin stilling som embedsmand i indenrigsministeriet har erhvervet sig et omfattende praktisk kendskab til offentlig forvaltning, er i besiddelse af en dybtgående forståelse af de retlige problemer, som frembyder sig i administrativ praksis, og evne til at underkaste sådanne problemer en alsidig videnskabelig behandling. En udførlig bedømmelse af den nævnte afhandling er givet af medundertegnede Poul Andersen i Ugeskrift for retsvæsen 1940 B.s.189-210.

Foruden sin doktorafhandling har ansøgeren kun offentliggjort nogle mindre arbejder. Af disse skal fremhæves et i Ugeskrift for retsvæsen 1941 s. 1-11 trykt foredrag: Privilegerede panterettigheder i fast ejendom. Af ansøgningen fremgår det dernæst, at han har forfattet Kredit- og hypotekkommissionens betænkning af 1936.

Medens ansøgerens hidtidige, videnskabelige arbejde således hovedsagelig falder indenfor forvaltningsrettens område, har han i sin egen skab af lektor i retsvidenskab med dygtighed deltaget i fakultetets undervisning og eksamination også indenfor andre fag.

Udvalget mener herefter, at ansøgeren er fuldt kvalificeret til at overtage det ledigblivende docentur i retsvidenskab.

Af ansøgningen fremgår det imidlertid, at dr. Andersen, hvis grundløn som kontorchef ligger over slutlønnen som docent, kun ønsker at modtage udnævnelse, såfremt der tilvejebringes en særlig ordning på finanslov eller normeringslov. Med henblik herpå mener udvalget at burde udtale, at der, forsåvidt angår dr. Andersens videnskabelige kvalifikationer, vil være god begrundelse for at imødekomme hans ønske om en særlig ordning på den måde, at stillingen omdannes til et ekstraordinært professorat, hvis fagområde måtte blive offentlig ret. Hertil vil der være så meget større anledning, som dr. Andersen i kraft

af sin uddannelse vil have særligt gode forudsætninger for en videnskabelig bearbejdelse af hidtil uopdyrkede områder indenfor forvaltningsretten, f. eks. skatteret og kommunalret, hvorved bemærkes, at arbejder af denne art er både praktisk og teoretisk stærkt tiltrængte.«

Efter at udvalgets indstilling var blevet enstemmig tiltrådt af fakultetet og indsendt til ministeriet med Konsistoriums tilslutning, blev kontorchef, lektor, dr. jur. Ernst Andersen under 8. februar 1944 konstitueret som docent i retsvidenskab ved Københavns universitet fra den 1. februar 1944 at regne, således at der i henhold til bestemmelsen i tjenestemandslovens § 12, stk. 7 udbetaltes ham et funktionshonorar svarende til halvdelen af grundlønnen for docentstillingen.

Samtidig med at fakultetet afgav indstilling om dr. Andersens udnævnelse til docent, indsendte fakultetet under 22. januar 1944 et sålydende andragende:

»I forbindelse med fakultetets skrivelse af dags dato, hvori fakultetet indstiller, at lektor ved Københavns universitet, kontorchef i indenrigsministeriet, dr. jur. Ernst Andersen ansættes som docent i retsvidenskab fra den 1. februar 1944 at regne, tillader fakultetet sig herved at indstille, at der fra 1. april 1944 søges oprettet et ekstraordinært professorat i offentlig ret for dr. Ernst Andersen, mod at docenturet midlertidig hviler.

Til støtte herfor skal man, idet henvises til det af dr. Andersen i hans ansøgning af 12. november 1943 tagne forbehold, anføre, at dr. Ernst Andersen er eneste ansøger til stillingen, og at fakultetet meget gerne ser, at dr. Andersen knyttes som fast lærerkraft til universitetet, ikke mindst da han har meddelt fakultetet, at han agter at bearbejde et hidtil uopdyrket, men meget vigtigt område indenfor forvaltningsretten, nemlig skatteretten og kommunalretten, et område, som også fakultetets statsvidenskabelige afdeling omfatter med stor interesse. Undervisning i disse emner indgår nu som led i det økonomiske studium ved Aarhus universitet, og man finder det meget ønskeligt, at der også i København bliver lejlighed til at høre forelæsninger over dem. Det følger af det anførte, at dr. Ernst Andersen fuldt ud vil komme til at udføre en professors arbejde, og som det vil ses af den af det til bedømmelse af dr. Andersens kvalifikationer nedsatte udvalgs indstilling af 15. januar 1944, er han i besiddelse af sådanne videnskabelige kvalifikationer, at det vil være velbegrunnet, at stillingen omdannes til et ekstraordinært professorat.«

Efter at dette andragende var blevet indsendt til ministeriet med rektors og kurators tilslutning, blev der på finansloven for 1944-45, jfr. Bilag til liste over ændringsforslag til udkast til finanslov for finansåret fra 1. april 1944 til 31. marts 1945, sp. 251-54 tilvejebragt hjemmel for oprettelsen af det foreslåede ekstraordinære professorat i

offentlig ret for dr. Andersen og under 30. marts 1944 blev der meddelt ham udnævnelse i embedet fra den 1. april 1944 at regne.

På normeringsloven for 1944-45, jfr. Udkast til normeringslovanordning for finansåret 1944-45, side 16 og 63, blev der optaget følgende tilføjelse til tjenestemandslovens § 576 b. »Så længe det ekstraordinære professorat i offentlig ret opretholdes, kan docenturet i retsvidenskab ikke besættes«.

f. *Kontorchef Torben Lunds beskikkelse som lektor i retsvidenskab.*

(j. nr. 279/43).

Efter at kontorchef, lektor, dr. jur. Ernst Andersen som meddelt ovenfor var blevet konstitueret som docent i retsvidenskab, blev det af ham hidtil beklædte lektorat i retsvidenskab efter indstilling af det rets- og statsvidenskabelige fakultet og universitetets rektor opløst ledigt, og under 23. februar 1944 blev den eneste indkomne ansøgning, nemlig fra kontorchef ved nationalmuseet, cand. jur. Torben Lund af ministeriet tilstillet universitetet til erklæring.

Om denne ansøgning afgav det rets- og statsvidenskabelige fakultet under 7. marts 1944 følgende indstilling:

»Ved hoslagt at tilbagesende den fra rektor underhånden modtagne skrivelse af 23. februar d. å., hvormed undervisningsministeriet til erklæring fremsendte en ansøgning om det ledige lektorat i retsvidenskab, nemlig fra kontorchef, cand. jur. Torben Lund, skal fakultetet udtale, at man må finde kontorchef Lund, hvis afhandling »Billedkunsten i retlig Belysning« den 27. oktober 1943 er antaget til forsvar for den juridiske doktorgrad, fuldt kvalificeret til den ledige stilling.

Fakultetet har derfor på sit møde den 25. februar enstemmig vedtaget at indstille, at kontorchef Torben Lund ansættes som lektor i retsvidenskab for et tidsrum af 3 år, så vidt muligt allerede fra 1. februar 1944. Det bemærkes herved, at kontorchef Lund siden 1. februar har udført en lektors arbejde.«

Efter at denne indstilling var blevet indsendt til ministeriet med Konsistoriums tilslutning, beskikkede ministeriet under 17. marts 1944 kontorchef Torben Lund som lektor i retsvidenskab ved Københavns universitet for et tidsrum af 3 år fra den 1. februar 1944 at regne med forpligtelse til at deltage i det rets- og statsvidenskabelige fakultets undervisning og til at medvirke ved dets eksaminer efter fakultetets nærmere bestemmelse.

g. Oprettelse af tre lektorater i patologisk anatomi og prosektor, dr. med. Svend Petris, prosektor, dr. med. Bj. Vimtrup og amanuensis, dr. med. Viggo Eskelunds beskikkelse som lektorer.

(j. nr. 217/43).

Under 17. april 1943 afgav det lægevidenskabelige fakultet følgende indstilling:

»Fakultetet skal herved henlede ministeriets opmærksomhed på visse forhold ved universitetets undervisning i patologisk anatomi og på basis af denne redegørelse foreslå de pågældende forhold ændret.

Undervisningen i patologisk anatomi bør være og er oprindeligt planlagt som en kursusundervisning med praktiske øvelser såvel i obduktionsteknik som mikroskopi i forbindelse med forelæsninger. Undervisning af denne art kan universitetets patologisk-anatomiske institut på forsvarlig vis give studenterhold på 30 (allerhøjest 40) studenter. Dette fremgår bl. a. af professor Johannes Fibigers redegørelse i »The Medical Institutes of the University of Copenhagen« 1910 og af følgende oplysninger om institutets pladsforhold.

Undervisningen bør omfatte:

- 1) Gennemgang af obduktionsteknik på sektionstuen.
- 2) Demonstrationer af og eksaminatorier over sektionstilfælde og enkelte syge organer i demonstrationsauditoriet.
- 3) Kursus i mikroskopi med gennemgang og demonstration i det store auditorium samt efterfølgende praktiske øvelser i kursussalen.
- 4) Forelæsninger med demonstration i det store auditorium.
- 5) Besøg på studiesalen.

Det er imidlertid ikke mere muligt at gennemføre undervisningen efter denne plan, hvilket skyldes det stigende misforhold mellem antallet af studenter og lærere, pladsmangel på institutet og materiale-mangel.

Forholdet ligger nu således, som det vil fremgå af nedenstående redegørelse, at studenterne er henvist til at lade sig nøje med en overvejende teoretisk undervisning i patologisk anatomi, et fag, som kun kan læres ved praktiske øvelser – og vel at mærke gentagne praktiske øvelser – på sektionstue og kursussal.

ad 1) Gennemgang af obduktionsteknik på sektionstuen.

I de senere år har man været tvunget til helt at undlade undervisning i praktiske sektionsovelser, da det vil være praktisk uigennemførligt at lære mere end en ringe brøkdelt af studenterne selv et elementært grundlag.

Materiale-manglen på sektionstuen kan ikke afhjælpes, da den er betinget af antallet af obduktioner fra rigshospitalet.

ad 2) Demonstrationer af og eksaminatorier over sektionstilfælde og enkelte syge organer i demonstrationsauditoriet.

Undervisningen her nærmer sig i betænkelig grad det uforsvarlige. Demonstrationsauditoriet har oprindeligt 60 pladser. Hertil kommer ca. 30 pladser langs væggene, hvorfra man imidlertid ikke med udbytte kan følge demonstrationerne. Undervisningen her søges af 2 hold d. v. s. 150–200 studenter.

Eksaminatoriske, praktiske demonstrationer i demonstrationsauditoriet gennemføres dog, men er ret illusoriske, idet 60 studenter hver bliver eksamineret een gang i løbet af semestret, medens samtlige holdets 100 studenter selvsagt burde have lejlighed til at blive eksamineret flere gange.

Denne pladsmangel i demonstrationsauditoriet kan ikke afhjælpes. At afholde demonstrationer i et større lokale hjælper ikke, da ikke mere end 20, højst 30 studenter med udbytte kan følge demonstrationerne. Resten kan intet se og må nøjes med at høre og får altså kun teoretisk undervisning.

Materiemanglen ved demonstrationerne er afhjulpet, idet man ved velvilje fra prosektorerne ved andre københavnske hospitaler får materiale til undervisningsbrug, således at de omtalte ca. 60 eksaminatoriske demonstrationer kan gennemføres pr. semester.

Der er indført en ugentlig demonstration med eksaminatorium for proholdet, der ikke mere har mulighed for at følge eksamensholdets undervisning med udbytte, da ikke engang hele eksamensholdet som nævnt har tilstrækkeligt udbytte af demonstrationerne.

ad 3) Kursus i mikroskopi med gennemgang og demonstration i det store auditorium samt efterfølgende praktiske øvelser i kursus-salen.

Kursussalen for mikroskopi har 40 pladser, og institutet råder over 54 mikroskoper (12 meget forældede fra c. 1900, 30 forældede fra 1910 og 12 yngre), som ideligt skal repareres. I denne kursussal skal hold på 80–100 studenter hvert semester have kursus i mikroskopi.

Undervisningen i mikroskopi er fra at være en personlig vejledning under et kursus sunket ned til en massedemonstration, og trods 3-dobling af antallet af kursustimerne og indførelse af et nyt eksaminatorium i mikroskopi er undervisningen insufficient og utilfredsstillende for såvel lærere som studenter.

ad 4) Forelæsninger med demonstration i det store auditorium.

Det store forelæsningsauditorium, som skal rumme 3 hold, har 150 pladser (der er for tiden op til 300 studenter, som søger disse forelæsninger).

Pladsmangelen i forelæsnings-auditoriet er forsøgt afhjulpet ved lån af 50 stole fra universitetet. Der er således nu kneben plads til næsten 200 af 300 studenter, der burde følge undervisningen.

Professorens forelæsninger foregår nu i medicinsk-anatomisk instituts store auditorium, hvorved enhver mulighed for demonstration

af præparater er elimineret, og denne del af undervisningen er blevet rent teoretisk.

ad 5) Besøg på studiesalen.

Studiesalen og kursussalen holdes nu åbne 2 timer hver dag og besøges flittigt af studenterne, men det er en i praksis uoverkommelig opgave med 2 undervisningsassistenter at vejlede 100-200 studenter på forsvarlig måde. En i 1937 af rigshospitalet ansat tredje assistent vil oftest være en ung læge, der søger uddannelse, og som ikke kan deltage i undervisningen.

Undervisningen i patologisk anatomi er således i sin nuværende form ikke tidssvarende og af pladsmangel, materialemangel og mangel på lærerkræfter tvunget ind i en forfejlet teoripræget bane uden den tilstrækkelige praktiske baggrund.

Hertil kommer, at det stærkt øgede undervisningsarbejde på alvorlig måde hindrer institutets videnskabelige arbejde ved at beslaglægge en uforholdsmæssig stor del af såvel assistenternes som professorens arbejdstid. Det skal bemærkes, at de lærerkræfter, der står til rådighed, i dag er de samme i antal som i 1910, nemlig 1 professor og 2 assistenter.

For at føre undervisningen ind i forsvarlige former igen foreslås følgende forholdsregler:

Det afgørende for undervisningen er – som for kliniske fag – de praktiske øvelser med demonstrationer af sygdomstilfælde. For at en effektiv undervisning på disse områder af omkring 100 studenter pr. semester kan gennemføres, kan kun een udvej ses: Oprettelse af flere lærerposter i faget ved inddragelse af andre patologisk-anatomiske servicer, således at de store studenterhold kan deles i to eller flere mindre, der hver især får den nødvendige praktiske undervisning på forskellige sektionsstuer, ganske i lighed med forholdene ved de medicinske og kirurgiske overlægekliniker.

Man skal derfor foreslå, at der oprettes 2 lektorater, som aflønnes med 3600,00 kr.

Hvad angår undervisningen på universitetets patologisk-anatomiske institut skal man foreslå oprettelse af et lektorat i patologisk anatomi i lighed med lektoratet i bakteriologi, hvormed forholdene i det hele meget vel kan sammenlignes. Der skal i denne forbindelse erindres om, at der tidligere har været oprettet et lektorat under professoratet i patologisk anatomi, et lektorat, der beklædtes af institutets første assistent. Det pågældende lektorat foreslås aflønnet med 3600,00 kr.

Videre skal man foreslå ansættelse af en yngre undervisningsassistent under professoratet i patologisk anatomi til assistance ved kurser og på studiesalen. Denne assistentstilling tænkes aflønnet med 2400,00 kr.◊

Efter at denne indstilling af universitetet var blevet indsendt til ministeriet, blev der på finansloven for 1944-45, jfr. Forslag til finans-

lov for finansåret fra 1ste april 1944 til 31te marts 1945, sp. 1829–30 og 1833–34, under universitetets konto 4. A. Honorarer til lektorer m. fl. optaget en bevilling på 10.800 kr. årlig til udredelse af 3 honorarer à 3600 kr. årlig til vederlæggelse af 3 lektorer i patologisk anatomi samt under universitetets konto 4. B. Andre honorarer en bevilling på 2400 kr. årlig som honorar til en yngre undervisningsassistent på patologisk-anatomisk institut.

Efter at disse bevillinger var blevet gennemført, blev de to af de nyoprettede lektorater, som efter fakultetets forslag skulle beklædes af chefer for patologisk-anatomiske servicer udenfor universitetet, efter indstilling af fakultetet og universitetets rektor opslået ledige, og under 13. april 1944 blev de indkomne 4 ansøgninger, nemlig fra prosektor ved Københavns amtssygehus i Hellerup, dr. med. A. Søeborg Ohlsen, prosektor ved kommunehospitalet i København, dr. med. Svend Petri, prosektor ved De Gamles By, dr. med. Oscar Wanscher og prosektor ved Bispebjerg hospital, dr. med. Bj. Vimtrup af ministeriet tilstillet universitetet til erklæring.

Under 18. april 1944 afgav det lægevidenskabelige fakultet følgende indstilling:

»Ved hermed at tilbagesende de med rektors skrivelse af 15. d. m. (j. nr. 217/43) modtagne 4 ansøgninger om de fra 1. d. m. oprettede 2 lektorater i patologisk anatomi skal fakultetet indstille, at prosektor ved kommunehospitalet i København, dr. med. Svend Petri og prosektor ved Bispebjerg hospital i København, dr. med. Bj. Vimtrup ansættes i de pågældende stillinger som de efter fakultetets skøn bedst kvalificerede.

Fakultetet mener med hensyn til de pågældende kvalifikationer at kunne indskrænke sig til en henvisning til den indstilling, som under 11. januar 1941 blev afgivet af det fagkyndige udvalg til besættelse af professoratet i patologisk anatomi¹⁾, hvoraf fremgår, at de pågældende ved omfattende videnskabelig produktion og mangeårig undervisningsvirksomhed er fuldt kvalificerede til en stilling som den foreliggende.

I henhold hertil skal fakultetet indstille, at prosektor, dr. med. Svend Petri og prosektor, dr. med. Bj. Vimtrup beskikkes som lektorer i patologisk anatomi ved Københavns universitet for 3 år fra 1. d. m. at regne, således at det i deres beskikkelse tilføjes, at de skal være pligtige at give undervisning og holde kursus i patologisk anatomi for de studerende efter den til enhver tid gældende undervisningsordning og timeplan og efter de bestemmelser, som træffes af det lægevidenskabelige fakultet.«

Efter at denne indstilling var blevet indsendt til ministeriet med Konsistoriums tilslutning, blev prosektorerne, dr. med. Svend Petri og dr. med. Bj. Vimtrup under 17. maj 1944 beskikkede som lektorer

¹⁾ Aftrykt i universitetets årbog 1940–41, side 34–42.

i patologisk anatomi ved Københavns universitet for et tidsrum af 3 år fra den 1. april 1944 at regne og iøvrigt på vilkår som angivet i fakultetets indstilling. Endvidere beskikkede ministeriet under 20. maj 1944 efter fakultetets og Konsistoriums indstilling førsteassistenten ved universitetets patologisk-anatomiske institut, amanuensis ved universitetet, dr. med. Viggo Eskelund som lektor i patologisk anatomi ved universitetet for et tidsrum af 3 år fra den 1. april 1944 at regne og iøvrigt på samme vilkår som de to ovennævnte lektorer.

Om ansættelse i den nyoprettede stilling som undervisningsassistent, se ovenfor side 40.

*h. Ændring af lektoratet i parasitologi og
medicinsk bakteriologi til et lektorat i almindelig patologi og lektor,
dr. med. Jens Bings fortsatte beskikkelse som lektor.*

(j. nr. 196/43).

Under 30. marts 1943 afgav det lægevidenskabelige fakultet følgende indstilling:

»På finanslovsforslaget for 1943-44, jfr. rigsdagstidende for 1942-43, tillæg A, sp. 1703-04, er optaget en bevilling på 1500 kr. som 3die del af en 3-årig bevilling til en lektor i parasitologi og medicinsk bakteriologi ved universitetet. Denne bevilling udløber således med finansåret 1943-44. Fakultetet skal hermed indstille, at den pågældende bevilling fornyes på finansloven for 1944-45, men at honoraret samtidig forhøjes til 3600 kr. årlig, og at lektoratets betegnelse ændres til et lektorat i almindelig patologi. Til nærmere motivering heraf skal man anføre følgende:

Det pågældende lektorat blev oprettet i 1918 som et personligt lektorat for daværende fast videnskabelig assistent ved institutet for almindelig patologi, dr. med. Vilhelm Jensen. Ved kgl. resolution af 30. juni 1918 blev der tillagt ham et beløb af 1200 kr. årlig som lektor i parasitologi og medicinsk bakteriologi ved universitetet fra den 1. september 1918 at regne (jfr. universitetets årbog for 1915-20, Bd. IV, side 172). På finansloven for 1921-22, jfr. rigsdagstidende for 1920-21, tillæg A, sp. 1601-04, forhøjedes honoraret til 1500 kr. årlig + midlertidigt tillæg. Lektoratet blev siden da stedse fornyet, tidligere for 5 år ad gangen, men fra 1938 for 3 år ad gangen.

Lektor Vilhelm Jensen afgik ved døden den 2. september 1938. Fakultetet androg da under 9. november 1938 om tilladelse til at anvende det bevilgede lektorhonorar til en anden person, idet man nærmere redegjorde for nødvendigheden af opretholdelsen af denne lærerpost; man meddelte desuden, at man senere agtede at fremkomme med andragende om forhøjelse af lektorhonoraret. Efter at fakultetets andragende var blevet bevilget ved hjemmel på tillægsbevillingsloven

for finansåret 1938-39, jfr. rigsdagstidende for 1938-39, tillæg A, sp. 5745-46, blev fast videnskabelig assistent, dr. med. Viggo Friedenreich under 12. januar 1939 beskikket som lektor, først for tiden 1. februar-31. marts 1939, senere for tiden 1. april 1939-31. marts 1941 (jfr. universitetets årbog for 1938-39, side 52 ff.). Bevillingen til lektoratet blev fornyet på finansloven for 1941-42, jfr. rigsdagstidende for 1940-41, tillæg A, sp. 1683-84, uden at der samtidig blev stillet forslag om forhøjelse af honoraret, idet der på det tidspunkt, da sådant forslag skulde indsendes, var vakance i stillingen som professor i almindelig patologi og bestyrer af instituttet for almindelig patologi. Efter dr. Friedenreichs fratræden blev lektoratet under 15. februar 1941 besat med fast videnskabelig assistent, dr. med. Jens Bing, foreløbig for tiden 1. februar-31. marts 1941 og senere for tiden 1. april 1941-31. marts 1944 (jfr. universitetets årbog for 1940-41, side 68-69).

Den undervisning, der er henlagt under faget almindelig patologi, er så omfattende, at professoren i faget nødvendigvis må have assistance af en lektor. I første række omfatter faget microbiologi og infektionspatologi (herunder infektion, snyltere, immunitet, betændelse, feber, vævsdegeneration, regeneration og områder af svulstforskning), men hertil kommer endvidere patologisk fysiologi, hvori der stedse har været givet en systematisk oversigt, uagtet patologisk-fysiologiske emner også doceres under andre fag (fysiologi, biokemi, medicin, neurologi, farmakologi etc.). Til undervisningen i infektionspatologi hører det praktiske kursus i bakteriologi, som på grund af de studerendes store antal må holdes 3 gange i hvert semester (10×2 timer for hvert hold). Til undervisningen af universitetets studerende kommer hvert 4. semester undervisningen af studerende til embedslægeeksamen med tilhørende kursus i microbiologi med epidemiologi.

Den nuværende lektors undervisning omfatter for øjeblikket dels infektionspatologi, dels patologisk fysiologi, ligesom han deltager i undervisningen på de praktiske kursus. Desuden vil det være ønskeligt, at han i påkommende tilfælde, ved sygdom, vakance eller lignende, uden vederlag kan varetage professorens arbejde med undervisning, eksamen, ledelse af instituttet m. m.

Dels under hensyn til det nuværende omfang af lektorens arbejde, dels under hensyn til, at lektorhonorarets nuværende størrelse er fastsat på et så tidligt tidspunkt som i 1920, uden at det senere er blevet forhøjet, mener fakultetet, at honoraret bør forhøjes til 3600 kr. årlig. Endvidere mener man, at lektoratets betegnelse bør ændres til et lektorat i almindelig patologi; ved at give lektoratet denne betegnelse opnår man, at man ved påkommende skifte i stillingen kan overdrage lektoren den del af undervisningen indenfor hele faget, som bedst svarer til den pågældendes forudsætninger.«

Efter at denne indstilling af universitetet var blevet indsendt til

ministeriet, blev der på finansloven for 1944-45, jfr. Forslag til finanslov for finansåret fra 1ste april 1944 til 31te marts 1945, sp. 1827-28, bevilget en forhøjelse på 2100 kr. fra 1500 kr. til 3600 kr. af det under universitetets konto 4. A. Honorarer til lektorer m. fl. opførte honorar til en lektor i parasitologi og medicinsk bakteriologi ved universitetet og lektoratets betegnelse blev samtidig ændret til et lektorat i almindelig patologi.

Under 10. maj 1944 beskikkede ministeriet derefter på indstilling af det lægevidenskabelige fakultet og universitetets rektor, lektor, dr. med. Jens Bing som lektor i almindelig patologi ved universitetet for et tidsrum af 3 år fra den 1. april 1944 at regne.

i. *Bibliotekar, dr. phil. Svend Aage Pallis' udnævnelse til professor i religionshistorie.*

(j. nr. 221/43).

Som meddelt i universitetets årbog for 1942-43, side 91-92 blev der på normeringsloven for finansåret 1943-44 oprettet et ordinært professorat i religionshistorie ved universitetet.

Efter at dette embede efter indstilling af det filosofiske fakultet og universitetets rektor var blevet opslået ledigt, blev under 25. maj 1943 de indkomne fire ansøgninger, nemlig fra docent, fil. dr. Åke Ohlmark, bibliotekar, dr. phil. Svend Aage Pallis, docent, fil. dr. Stig Wikander og dr. phil. Aksel Volten af ministeriet tilstillet universitetet til erklæring.

Til at bedømme de indkomne ansøgninger nedsatte det filosofiske fakultet i henhold til § 3 i kgl. anordning af 15. maj 1932 et udvalg bestående af professorerne, dr. phil. Vilh. Grønbech, dr. phil. O. E. Ravn og dr. phil. Poul Tuxen. Dette udvalg afgav den 15. august 1943 følgende indstilling til fakultetet:

»Efter at vi har gjort os bekendt med de ansøgninger, der er indkommet i anledning af det ledige professorat i religionshistorie, og efter at vi har sat os ind i de arbejder, som ansøgerne henviser til og – for de udenlandske ansøgere vedkommende – har indsendt dels i tryk og dels i manuskript, tillader vi os at fremsende følgende indstilling:

Dr. Volten bliver af sagkyndige betegnet som en meget dygtig ægyptolog. Vi må nøjes med at tage denne bedømmelse til efterretning; han har ikke præsteret noget væsentligt religionshistorisk arbejde, og hans ægyptologiske arbejder berettiger os ikke til at lade ham komme i betragtning ved besættelse af en lærerpost i religionshistorie.

Dr. Wikander viser sig i sine hidtil udgivne arbejder som en forsker, der med forkærlighed søger sit arbejdsfelt inden for hidtil lidet påagtede emner fra den indo-iranske religionshistories område. Skønt stærkt påvirket af sin lærer professor Nybergs teorier – hvad der er såre

naturligt – er han i stand til at behandle sit stof med selvstændighed og iderigdom, og hans skarpsindighed virker ofte overbevisende. På en bred kulturhistorisk basis tager han stilling til de talrige problemer, hans opgave fører med sig. Desværre skæmmes hans arbejder ofte af en løshed i den rent filologiske tekstbehandling såvel som af en tilbøjelighed til at opstille hypoteser, der ikke altid synes vel underbyggede.

Når talen er om en lærerstilling i religionshistorie, mener vi afgjort, at han også på grund af sit forholdsvis snævre arbejdsområde ikke kan komme i betragtning.

Dr. Å. Ohlmark har en betydelig produktion bag sig, der vidner om stor lærdom og en forbløffende belæsthed i religionshistorisk litteratur. I udkanten af hans produktion ligger to mindre arbejder på semitisk område. Det ene er en tekst- og kildekritisk behandling af første kapitel af Genesis, det andet handler om Gudsbegreppet i Sapiaientia Salomonis og består i en synopse af bogens udtalelser om Jahve, medens forfatteren kun overfladisk strejfer det afgørende spørgsmål om Sapiaientia Salomonis' stilling i religionshistorisk henseende.

Desuden har han udgivet et større arbejde: Studien zum Problem des Schamanismus. I denne bog vil han give en religionsfilosofisk eller, som han selv siger, snarere religionspsykiatrisk undersøgelse af visse extatiske fænomener, der især optræder i arktiske egne. Til det endemål sammenstiller han en mængde fænomener af højst forskellig art og forklarer dem psykologisk uden at sætte dem i forhold til folkets åndsliv eller gøre noget forsøg på at klarlægge deres betydning for dets religion. Han deler shamanismen i en primær form, hjemmehørende i de arktiske egne, og en sekundær, erhvervet form, der påtræffes i de subarktiske distrikter, og forklarer dem som et slags hysteri fremkaldt af et knugende klima og vitaminmangel. Ifølge sit grundsyn og sin metode anser forfatteren det for overflødigt at gå til førstehåndskilder, men nøjes med at anføre en lang række referater fra forskellige hjemmelmænds beskrivelser af shamanistiske seancer. Forfatteren mener, at man kan nå til en almenforståelse af slige extatiske fænomener ved at sammenstille et stort udvalg af symptombeskrivelser, uden at man behøver at tage noget hensyn til folkenes individuelle tænkesæt, ligesom han forudsætter, at man med udbytte kan anlægge et psykiatrisk syn på religiøse fænomener. Læserens bedømmelse af hans arbejde kommer til at afhænge af, om han kan slutte sig til et sådant grundsyn eller ikke. Den tanke ligger i hvert fald nær, at emnet muligvis kunne behandles med udbytte ved hjælp af en anden metode, og det er endda ikke usandsynligt at man ville nå til andre synspunkter, hvis man grundede sin betragtning på undersøgelser af de enkelte folks liv og inddrog primære kilder i sit studium. Det ville for eksempel kunne have betydning for eskimoernes vedkommende, om man søgte

råd i de optegnelser, Thalbitzer har gjort på første hånd; og når forfatteren taler om schamanoide træk hos indianerne, kunne det blive oplysende, om man studerede indianernes åndsliv på grundlag af deres egne sange og fortællinger samt de indgående beskrivelser, der er givet af deres kult.

Dr. Ohlmarks hovedarbejde ligger imidlertid inden for nordisk filologi. Også her er hans metode bestemt ved en stærk begrænsning af opgaverne, idet han ensidigt studerer myterne og behandler dem som isolerede foreteelser, en slags poetisk videnskabelig litteratur, der i hans fremstilling ikke kommer til at stå i nærmere forbindelse med de andre sider af livet. Studiet af folkets kultur og religion som helhed, og dermed også deres betydning for mytedannelsen, ligger åbenbart udenfor hans interessesfære. Til gengæld forfølger han visse mytekomplekser, som han vil finde heroppe i Norden gennem alle tider og steder, og påviser sammenhænge eller paralleler hos de forskellige folk hele jorden rundt. Hans udstrakte kendskab til moderne religionshistorisk litteratur sætter ham i stand til med lethed at finde sidestykker til sine iagttagelser og støttepunkter for sine teorier om myternes betydning og oprindelse.

Disse hans arbejder falder metodisk i to stykker, der måske kan synes at være ret svagt forbundne. Inden for Norden grunder han sin fortolkning på en minutøs tekstkritisk og kildeundersøgende behandling af materialet, medens han i sine vidtspundne sammenligninger benytter sig af citater fra andre, især tyske, forskeres arbejder. Det lykkes ham at nå til resultater, som vil overraske adskillige læsere, for eksempel den overensstemmelse, han konstaterer mellem den nordiske Heimdal, den ægyptiske Horus, den israelitiske Samson og den polynesiske Maui, alle personifikationer af solen i dens kamp mod nattemørket. Hvis læseren ikke er overtydet om metodens frugtbarhed, vil han måske synes, at der ved en sådan identifikation er oversprunget adskillige mellemlid, og at en undersøgelse af Heimdals og Mauis og Samsons stilling inden for de respektive kulturer ville gøre ligheden mindre fremtrædende. Hans arbejdsmetode viser, at han er vel bevandret i moderne systematikers arbejde, og at han tillægger deres teorier så megen værdi, at de for ham kan erstatte førstehåndsstudier af kilderne. Men om andre kan føle sig overbevist af resultaternes bindende kraft, er vel ikke ganske sikkert.

Da hans hovedarbejde så decideret falder inden for nordisk filologi – især tekstkritik, kildekritik, mytekombinationer med udsigter til nordisk arkæologi – vil en endelig bedømmelse af hans videnskabelige kvalifikationer som selvstændig forsker naturligt fældes af nordiske fagmænd; men spørgsmålet om hans kvalifikationer som eventuel lærer i nordisk filologi og historie vil ikke have nogen betydning for hans stilling som ansøger til det ledige professorat. Det fremgår af

hans arbejder, at hans interesse ikke ligger på en religionshistorisk undersøgelse af folkenes kultur og religion; han mangler derfor alle forudsætninger for at præstere den religionshistoriske undervisning, som forudsættes ved Københavns universitet, både under uddannelsen af fagstuderende og ved forberedelsen til den lovbefalede prøve i kristendomskundskab, hvor der forlanges en oversigt over de forskellige religioners væsen og over deres historiske sammenhæng. Vi kan derfor ikke mene, at han kan komme i betragtning.

Dr. S. Å. Pallis disputerede 1919 for doktorgraden med et arbejde om mandæisk religion, der i bedømmelsen den gang blev karakteriseret som undersøgelser, der var bygget på førstehånds kendskab til de originale tekster og blev gennemført med grundighed og skarpsindighed. Senere har han udgivet et arbejde om den babyloniske Akitufest samt en mandæisk bibliografi, der vil være et uundværligt hjælpemiddel for fremtidig forskning i mandæisk religion; endelig har han for ganske nylig fuldført første bind af et stort værk om de ældste mesopotamiske kulturer («Chronology of the Shub-Ad Culture») et vægtigt arbejde, der ved sin sikre metodiske behandling af et vanskeligt emne viser, at han er i stadig vækst som forsker. I denne forbindelse lægger vi dog hovedvægten på hans behandling af Akitufesten, da den foruden at dokumentere hans sprogkunderskaber viser hans evne til at stille sin redegørelse for festens karakter og sin beskrivelse af dens forløb ind i en stor religionshistorisk sammenhæng og derved fremme forståelsen af festens art og ophav. I sin behandling åbenbarer han sin fortrolighed med religioner af forskellig karakter, ikke mindst de såkaldte primitive kulturer, samtidig med at han røber en årvågen sans for religionernes praktiske – kultiske – betydning for folkenes liv.

Med henblik på § 15 i kgl. anordning af 13. oktober 1927¹⁾ bemærker vi, at han både har taget magisterkonferens og disputeret for doktorgraden i religionshistorie ved Københavns universitet. I fire semestre har han virket ved universitetet som privatdocent og holdt forelæsnings- og øvelser over babyloniske emner. Gennem en længere årrække har han givet et årskursus i religionshistorie ved Statens lærerhøjskole, et kursus der – som et af udvalgets medlemmer af erfaring kan bevidne – både i omfang og metode står på linje med den oversigt over religionernes historie, der forlanges ved forberedelsen til eksamen i kristendoms-kundskab.

Vi mener, at han som selvstændig forsker fuldt ud kan måle sig med sine medansøgere, og at han ved sin almene religionshistoriske dannelse er dem betydelig overlegen. Vi indstiller ham derfor uden betænkning til den ledige lærestol som professor i religionshistorie.«

Udvalgets indstilling blev i overensstemmelse med § 4, stk. 2 i den

¹⁾ »Doktorer skal hver i sit fag komme i særlig betragtning ved embeder, hvortil kundskab i faget udkræves«

fornævnte anordning tilstillet ansøgerne, af hvilke dr. Ohlmark og dr. Wikander indsendte bemærkninger til indstillingen. Foranlediget ved disse bemærkninger blev det under fakultetets behandling af sagen oplyst, at der i sidste stykke af indstillingens bedømmelse af dr. Ohlmark var indløbet en fejl, idet der var kommet til at stå »han mangler derfor alle forudsætninger«, medens der efter den af udvalget vedtagne formulering skulle have stået »han mangler derfor væsentlige forudsætninger«.

Efter at udvalgets indstilling var blevet enstemmigt tiltrådt af fakultetet og fakultetets indstilling indsendt til ministeriet med Konsistoriums tilslutning, blev bibliotekar, dr. phil. Svend Aage Pallis under 21. oktober 1943 udnævnt til professor i religionshistorie ved Københavns universitet fra den 1. oktober 1943 at regne.

k. *Oprettelse af et docentur i tysk sprog og lektor, cand. mag.*

Peter Jørgensens udnævnelse til docent.

(j. nr. 162/43 og 249/43).

Under 8. november 1942 indsendte lektor i tysk sprog, cand. mag. Peter Jørgensen følgende andragende:

»Undertegnede lektor i tysk sprog ved Københavns universitet, cand. mag. Peter Jørgensen, boende Jydeholmen 42, København, tillader mig herved at ansøge om at blive ansat som docent i tysk sprog ved Københavns universitet. Jeg skal begrunde mit andragende med følgende:

Ifølge »Listen over de immatrikulerede Studerende etc.« for 1941-42 (p. 4) forbereder der sig til skoleembedseksamen med tysk som hovedfag 72, med tysk som bifag 199, til magisterkonferens i tysk 10 og til eksamen i tysk som tillægsgag 2, tilsammen er der således 283 studerende i faget tysk. I engelsk beløber det samlede antal af studerende sig til 282¹⁾, altså praktisk talt det samme som i tysk. Med hensyn til Lærestolene i de to fag er der imidlertid den forskel, at der i engelsk foruden de to professorater også er et docentur, medens der i tysk ved siden af professoraterne kun er et honorarlønnet lektorat. Ud fra denne sammenligning ville det synes rimeligt, om lektoratet i tysk sprog blev omdannet til et docentur. I denne forbindelse kan der også henvises til, at det filosofiske fakultet, da det i 1916 fik oprettet den tredje lærerstol (docenturet) i engelsk, begrundede sit andragende derom med det store antal af engelskstuderende. Men dette antal, der førte til oprettelsen af docenturet, androg dog ikke mere end 190, d. v. s.

¹⁾ I disse tal er indbefattet det (ringe) antal af studerende, som allerede har taget eksamen i vedkommende fag, men et fradrag af disse ville sikkert ikke ændre forholdet mellem de to tal.

kun ca. $\frac{2}{3}$ af det nuværende antal af tyskstudierende (årb. for Københavns universitet 1915–1920 IV, 197 f.).

Med hensyn til arten af det arbejde, jeg som lektor har udført og udfører, må jeg fremhæve, at dette ikke er begrænset til et snævert område inden for tysk sprog (som det f. eks. er tilfældet med lektoratet i islandsk nutidssprog og litteratur og lektoratet i dansk dialektologi inden for nordisk filologi), men strækker sig over næsten alle grene af denne disciplin. Jeg har som lektor med i reglen fire ugentlige timer afholdt øvelser over oldhøjtysk, middelhøjtysk (Nibelungenlied), Luthers sprog, d. v. s. hele det sproglige pensum til forprøven med undtagelse af fonetikken, endvidere har jeg ved forelæsninger og eksaminatorier gennemgået den moderne tyske grammatik samt L. L. Hammerichs indledning til tysk grammatik for bifagsstudierende, altså (bortset fra fonetikken) hele det sproglige stof, som kræves til eksamen i tysk som bifag. Dertil kommer to semestres forelæsninger over tysk syntaks og et semesters øvelser over moderne nedertysk (Klaus Groth) for ældre hovedfagsstudierende. Desuden har jeg næsten hvert semester afholdt sproglige eksamensøvelser for hovedfags-, bifags- og forprøvekandidater. Til mit arbejde hører også deltagelse i eksamen, der former sig på den måde, at jeg regelmæssigt stiller og bedømmer halvdelen af de skriftlige opgaver inden for tysk sprog og eksaminerer mundtligt ca. halvdelen af kandidaterne (hidtil dog ikke hovedfagskandidater).

Af denne oversigt synes det at fremgå, at min universitetsundervisning svarer til en docents arbejde, snarere end til en lektors, og jeg burde være i stand til at anvende den allervæsentligste del af min tid og min kraft på dette arbejde. Det lave lektorhonorar (3000 kr. plus tillæg) tvinger mig imidlertid til, for at sikre min families økonomiske eksistens, ved siden af lønnet videnskabeligt arbejde i stadig højere grad at tage undervisningsarbejde uden for universitetet, så at dette nu lægger beslag på ca. $\frac{1}{3}$ af min tid. Deraf følger nødvendigvis, at mit arbejde ved universitetet vil indskrænkes til det nødtørftigste, hvilket ikke blot sker meget imod min vilje, men også vil være uforvarsomt over for de studerende. Ved en ansættelse som docent ville det blive muligt for mig at opgive mit Arbejde uden for universitetet eller dog reducere det til et minimum, og jeg ville så ikke blot kunne føre den hidtidige universitetsundervisning videre i stadig kontakt med den nyeste forskning, men også blive i stand til at tage nye emner, specielt inden for mit snævrere forskningsområde nedertysk og frisisk, op til behandling ved universitetsovelser, og jeg ville antagelig få tid til at skrive den lærebog i tysk grammatik, som i høj grad er tiltrængt.

Jeg skal tilføje nogle oplysninger om mig selv og mit videnskabelige arbejde.

Jeg er født 1899 i Brede sogn, Tønder amt. Efter skolegangen, først

i landsbyskolen, 1914-17 i Tønder realskole, 1917-19 i Heide i Ditmarsken (oberrealschule), 1919-20 i Fredericia højere almenskole, blev jeg 1920 (nysproglig) student. Fra 1920-27 studerede jeg til skoleembedseksamen ved Københavns universitet og bestod eksamen i bifagene dansk og engelsk i 1924, i hovedfaget tysk i 1927. Et halvt år senere bestod jeg prøven i praktisk og teoretisk pædagogik. Efter embedseksamen fortsatte og udvidede jeg min manuduktionsvirksomhed ved siden af mine videnskabelige sysler og fik desuden timer som lærer i tysk ved Købmandsskolen og et studenterkursus. I 1931 blev jeg undervisningsassistent hos professor Hammerich og virkede som sådan indtil 1939, da jeg blev beskikket til lektor i tysk sprog for resten af en 3-årig periode, der udløb 31. marts 1941, hvorefter beskikkelsen fornyedes for en ny 3-årig periode, der slutter 31. marts 1944. Siden 1940 har jeg tillige undervist i tysk ved Handelshøjskolen. I 1938 ansøgte jeg om det ledige professorat i tysk ved Aarhus universitet. Det fagkyndige udvalg erkendte mig for kompetent til at komme i betragtning ved besættelsen af lærerstolen, og jeg deltog i den påfølgende konkurrence sammen med (nuværende professor) dr. Bach¹).

Mit særlige studieområde er nedertysk og frisisk. På grund af mit praktiske kendskab til den ditmarsiske dialekt valgte jeg denne som speciale til skoleembedseksamen og skrev en afløsningsopgave om »Den ditmarsiske Formlære«, som senere blev oversat til tysk og publiceret (Teuthonista V, 2 ff.). I fortsættelse heraf påbegyndte jeg, foranlediget af nogle optegnelser af Chr. Sarauw om Klaus Groths sprog, en omfattende undersøgelse af sproget i Klaus Groths »Quickborn«, der førte til en fremstilling af lyd- og formlæren samt hele ordforrådet (Die dithmarsische Mundart von Klaus Groths »Quickborn«, Kbh. 1934). Som særlig kyndig i middelnedertysk har jeg ved Det danske Sprog- og Litteraturselskabs udgave af Danmarks gamle landskabslove medvirket og haft det filologiske ansvar ved udgivelsen af den plattyske text af Eriks sjællandske lov (Bd. V, H. 5) og forbereder nu publikationen af den gamle plattyske tekst af Jyske lov med Lindauhåndskriftet som grundlag og varianter fra ca. 20 håndskrifter.

Fra nedertysk førtes jeg ind på studiet af de nordfrisiske dialekter, der først var af orienterende og teoretisk art, men i 1932 kom en systematisk undersøgelse med optegnelser i marken i gang. I dette år påbegyndtes nemlig for universitets-jubilæets danske samfund en indsamling med efterfølgende tolkning og udgivelse af Sydslesvigs stednavne, hvorved den vestlige del af området, den gamle frisiske del, behandles af mig. Indsamlingen af materialet, der fortrinsvis består i gennemgang og excerpering af håndskrevne kilder samt optegnelse af navnenes udtaleformer, var i 1939 næsten afsluttet og ordningen og tolkningen kunne begynde. På grund af de nordfrisiske dialekters uensartethed

¹) Se herom Aarhus universitets årsberetninger for 1937-38, side 56 ff og 1938-39, side 61 ff.

måtte optegnelsen af navnene ledsages af en undersøgelse af de vigtigste dialektale ejendommeligheder, især lydforholdene hvert enkelt sted. Det på denne måde fra hele det nordfrisiske område tilvejebragte materiale, som er uundværligt ved tolkningen af navnene, kan på den anden side danne grundlaget for en samlet behandling af de nordfrisiske dialekter.

Som et led i mine frisiske studier gennemgik jeg Herm. Möllers efterladte manuskripter om frisisk, udvalgte nogle afsnit, der havde særlig interesse, bearbejdede og udgav dem med indledning, bemærkninger og ordregister (Nordfriesische Beiträge aus dem Nachlass Hermann Möllers, Kbh. 1938, Det Kgl. Danske Vid. Selsk., Hist.-fil. Medd. XXIV, 1). I en artikel i Acta Phil. Scand. XII, 25 ff. imødegik jeg nogle af Erik Buus fremsatte hypoteser om frisisk indflydelse på det danske sprog i håndskriftet Stockh. C 40. Et foredrag om de sildiringske diftonger ia og ua (holdt i Lingvistikredsen 1941) vil snart udkomme i udvidet form.

Spørgsmålet om nordfrisernes herkomst, som jeg havde valgt som emne for den »frie« forelæsning ved professor konkurrencen i Aarhus, har jeg siden taget op til en mere indgående undersøgelse, der antagelig vil kunne afsluttes i løbet af et års tid.

Ved siden af nedertysk og frisisk har jeg lejlighedsvis beskæftiget mig med dansk sprog, »Klusilspring« i vestslesvigsk (Danske Folkemål 1927, p. 133 ff.), Om nasalindskud i fremmedord (Studier tilegn. Verner Dahlerup 1934, p. 192 ff) og andre artikler.

Idet jeg således i det ovenstående har søgt at begrunde en omdannelse af lektoratet i tysk sprog til et docentur og dernæst gjort rede for mit videnskabelige arbejde og dets resultater, tillader jeg mig at ansøge om at blive ansat som docent i tysk sprog ved Københavns universitet.«

Det filosofiske fakultet fremsendte under 15. marts 1943 dette andragende med anbefaling og udtalte endvidere i en skrivelse af 1. maj 1943 følgende:

»Til sin under 15. marts 1943 givne anbefaling af lektor Peter Jørgensens andragende om at blive ansat som docent i tysk sprog ved Københavns universitet ønsker fakultetet yderligere at knytte følgende bemærkninger.

Fakultetet må lægge megen vægt på, at denne ansøgning imødekommes, dels 1) af hensyn til ønskeligheden af at knytte lektor Jørgensen til fakultetet som fast universitetslærer, dels 2) af hensyn til fagets tarv.

Hvad det første hensyn angår, må fakultetet pege på, at lektor Jørgensen i 1938 af det sagkyndige bedømmelsesudvalg vedrørende det da ledige professorat i germansk filologi blev erklæret for kompetent til at komme i betragtning til professoratet og som følge heraf – som den

eneste – deltog i konkurrencen med den, der blev udnævnt til professoratet, nemlig daværende dr. Heinrich Bach. Fremdeles anerkendte konkurrencekomiteen fuldtud lektor Jørgensens videnskabelige kvalifikationer, men foretrak dr. Bach, idet komiteen udtalte, at »Dr. Bachs studieområde, der sprogligt set ligger i centrum af faget og desuden medindbefatter åndshistorie og kultur, gør ham til den for den ledige lærestol (der omfatter både tysk sprog og litteratur) bedst egnede«. Siden da har lektor Jørgensen bl. a. holdt forelæsninger for ældre hovedfagsstuderende over tysk syntaks, altså en af fagets centrale discipliner, alternerende med den professor, under hvem dette hører; i det hele har hans undervisning i vid udstrækning alterneret med den af vedkommende professor givne. Det forekommer da fakultetet rimeligt, at lektor Jørgensen, der er 44 år gammel, og hvis videnskabelige kvalifikationer er utvivlsomme og vurderet højt af de fagligt kompetente, ikke vedblivende kan arbejde som lektor, men nu bør ansættes som fast universitetslærer.

Hvad det andet hensyn angår, må fakultetet mene, at faget tysk, der har så mange studerende (hvorved man henviser til de i lektor Jørgensens ansøgning givne oplysninger), og som har så stor betydning indenfor kredsen af skoleembedseksamensfagene, ikke vedblivende kan nøjes med kun to faste universitetslærerstillinger (professoraterne i germansk filologi og i tysk sprog og litteratur); den klare parallel til engelsk er allerede fremhævet af lektor Jørgensen. Yderligere kan der gøres opmærksom på, at der indenfor den sproglige del af faget tysk – men væsentlig udenfor skoleembedseksamensfagets pensa – også doceres så udstrakte felter som hollandsk, nedertysk og frisisk (alle af stor betydning for dansk sproghistorie; de to sidste har lektor Jørgensen ganske særlig dyrket); faget har derfor et meget betydeligt omfang, både som videnskabelig disciplin og som undervisningsgren. Fakultetet må lægge afgørende vægt på, at fagets og de studerendes tarv tilgodeses ved, at undervisningen opretholdes i det hidtidige omfang, og fakultetet mener ikke, at dette kan sikres på bedre måde end ved, at der oprettes et docentur i tysk sprog for lektor Peter Jørgensen.

Lektor Peter Jørgensens ansøgning giver da i virkeligheden udtryk for ønsker, som længe har været næret indenfor fakultetet, og dette kan kun på det varmeste anbefale den.«

Endvidere afgav det filosofiske fakultet under 1. juni 1943 en subsidiær indstilling gående ud på, at det af lektor Jørgensen beklædte lektorat, hvortil bevillingen udløb med udgangen af finansåret 1943-44 måtte blive fornyet for en ny tre-årig periode fra den 1. april 1944 at regne og honoraret forhøjet fra 3000 kr. til 3600 kr. årlig; i overensstemmelse hermed blev forslag optaget på finanslovsforslaget for finansåret 1944-45, jfr. Forslag til finanslov for finansåret fra 1ste april 1944 til 31te marts 1945, sp. 1827-28.

Imidlertid blev det ansøgte docentur oprettet på normeringsloven for 1944–45, jfr. Udkast til normeringslovanordning for finansåret 1944–45, side 16 og 63, og under 1. maj 1944 blev lektor, cand. mag. Peter Jørgensen udnævnt til docent i tysk sprog ved Københavns universitet fra den 1. april 1944 at regne.

1. *Beskikkelse af dr. phil. Arthur Arnholtz som lektor i talens og sangens historie og æstetik, af cand. mag., jrk. Eli Fischer-Jørgensen som lektor i fonetik, af dr. phil. Knud Schibbye som lektor i engelsk sprog, af cand. mag. Kjeld Winding som lektor i historie og af mag. art., fru Ulla Albeck som lektor i stilistik.*

(j. nr. 339/34).

Som berettet i universitetets årbog for 1941–42, side 3 ff. kom universitetskommissionen af 1935 i 4. del af sin betænkning bl. a. ind på spørgsmålet om den stilling, som undervisningsassistenterne ved det teologiske og det filosofiske fakultet indtog.

Efter at universitetets rektor under 27. oktober 1942 havde udbedt sig en udtalelse fra fakulteterne om de i nævnte del af kommissionsbetænkningen rejste spørgsmål, afgav det filosofiske fakultet under 18. januar 1943 en erklæring i det ovennævnte spørgsmål om undervisningsassistenternes stilling; det af kommissionen herom udtalte er aftrykt det citerede sted i årbogen (side 6–8). Fakultetet sluttede sig i sin erklæring til en fra fakultetets kursusudvalg indhentet udtalelse af 9. s. m., som var sålydende:

»Fakultetet har ønsket en udtalelse fra kursusudvalget i anledning af de i universitetskommissionens betænkning, 4. del, fremkomne forslag vedrørende undervisningsassistenternes forhold; i den anledning har kursusudvalget drøftet spørgsmålet på et møde og skal herefter udtale følgende:

Hvad angår forslaget om indførelse af en reel tidsbegrænsning ved ansættelsen af undervisningsassistenterne f. eks. på 3 år, mener udvalget at måtte tage afstand fra en sådan kategorisk bestemmelse. Det har lige fra oprettelsen af undervisningshjælpen for fakultetets lærere været hensigten, at undervisningsassistenterne skulle skifte, og ingen undervisningsassistent bliver antaget for noget længere tidsrum end højst 2 semestre. Undervisningsassistenterne har da også i de fleste fag været skiftende, og kun, hvor det har stødt på vanskelighed at finde passende kvalificerede afløsere, har enkelte undervisningsassistenter fungeret i en længere årrække. Kursusudvalget ville finde det meget betænkeligt, hvis man fastsatte en så kategorisk bestemmelse, som foreslået i kommissionsbetænkningen, og derved løb risiko for ikke til enhver tid at kunne have de bedst kvalificerede kræfter til rådighed.

Hvad angår den af undervisningsassistenternes organisation opstillede, af kommissionen fremhævede distinktion mellem undervisningsassistenter, der har »en skolemæssig gennemgang af mere elementære fagområder«, og dem, der har »Undervisning i specialdiscipliner, hvor undervisningen forudsætter videnskabelig beherskelse og tilrettelæggelse af stoffet«, finder udvalget, at en sådan distinktion – i hvert fald efter den givne formulering – er urigtig; det må nemlig hævdes, at alle de discipliner, i hvilke der undervises, forudsætter videnskabelig beherskelse og tilrettelæggelse af stoffet hos læreren. Hvis der med den nævnte distinktion tænkes på inddeling af stoffet på en sådan måde, at f. eks. undervisning i praktisk sprogbeherskelse indenfor tysk, fransk og engelsk hører til den af kommissionen nævnte første kategori og det øvrige undervisningsstof til den anden kategori, er en sådan distinktion i hvert fald næppe gennemførlig i praksis; forholdet er for øjeblikket det, at af de 7 undervisningsassistenter, hvem undervisning i praktisk beherskelse af fremmede sprog for tiden er overdraget, har de 4 tillige undervisning i andre discipliner. Det skal dog ikke bestrides, at visse af de discipliner, i hvilke der undervises, kræver noget større kvalifikation og et større forberedende arbejde hos læreren end visse andre discipliner, og udvalget har derfor intet imod, at der i sådanne discipliner oprettes lektorstillinger til afløsning af den nuværende assistentundervisning.

Med anledning af de betragtninger, der i kommissionsbetænkningen anstilles angående en forskellig aflønning af de af kommissionen opstillede kategorier af undervisningsassistenter, ønsker udvalget dog at fremhæve, at der ikke kan være tale om en nedsættelse af vederlaget for nogen del af undervisningen, og at specielt ikke oprettelse af et vist antal lektorstillinger med et i forhold til nu forøget vederlag for en vis del af undervisningen kan foretages på bekostning af vederlaget for den øvrige del af undervisningen.

Medens udvalget som nævnt kan tiltræde, at visse dele af kursusundervisningen fremtidig overdrages særligt dertil beskikkede lektorer, ser man sig ikke for øjeblikket i stand til at stille konkret forslag i så henseende. Dette hænger sammen med, at der i kommissionsbetænkningen er foreslået oprettet 10 stillinger som universitetsadjunkter, og det kunne meget vel tænkes, at visse af de nuværende undervisningsassistenter kunne komme i betragtning ved besættelse af disse stillinger og deres nuværende undervisning som assistenter derfor indgå som led i den forpligtelse, universitetsadjunktstillingen omfatter med hensyn til undervisning (jfr. kommissionsbetænkningen side 25). Man mener derfor, at spørgsmålet om omdannelse af visse af undervisningsassistentstillingerne til lektorstillinger må finde sin afgørelse samtidig med eller efter udnævnelsen af de eventuelle universitetsadjunkter.«

Endvidere tilskrev fakultetet under 24. januar 1943 universitetets rektor således:

»I anledning af spørgsmålet om oprettelse af lektorater for nogle af de under det filosofiske fakultet ansatte undervisningsassistenter, jfr. rektors skrivelse af 27. oktober 1942 og fakultetets svar af 18. januar 1943, skal man efter et mellem rektor og fakultetet repræsenteret ved sit forretningsudvalg, kursusudvalgets formand samt professor L. L. Hammerich afholdt møde tillade sig at indstille, at nedennævnte undervisningsassistenter udnævnes til lektorer, idet der påhviler de pågældende en egentlig videnskabelig undervisning, som svarer til de for lektorstillinger gældende.

Samtidig skal man indstille, at de pågældende aflønnes med kr. 3600 årlig.

1. Dr. phil. Arthur Arnholtz foreslås udnævnt til lektor i talens og sangens historie og æstetik, jfr. fakultetets skrivelse til undervisningsministeriet af 4. april 1941 og 27. marts 1942 angående oprettelsen af et sådant lektorat.

2. Cand. mag., frk. Eli Fischer-Jørgensen foreslås udnævnt til lektor i fonetik, således at hendes undervisningsområde fastsættes af fakultetet efter indstilling af professoren i sammenlignende sprogvidenskab.

3. Dr. phil. Knud Schibbye foreslås udnævnt til lektor i engelsk sprog, således at hans undervisningsområde fastsættes af fakultetet efter indstilling af professorerne i engelsk.

4. Dr. phil. Aksel E. Christensen foreslås udnævnt til lektor i historie, således at hans undervisningsområde fastsættes af fakultetet efter indstilling af professorerne i historie.

5. Dr. phil. Paul Diderichsen foreslås udnævnt til Lektor i dansk sprog, således at hans undervisningsområde fastsættes af fakultetet efter indstilling af professoren i nordiske sprog.

I det tilfælde at ovennævnte undervisningsassistenter ikke alle kan udnævnes til lektorer, skal man indstille, at de pågældende lektorater oprettes i den ovenfor angivne rækkefølge.«

Som nævnt i fakultetets skrivelse havde dette allerede tidligere stillet forslag om oprettelse af et lektorat i talens og sangens historie og æstetik for dr. phil. Arthur Arnholtz. Fakultetet foreslog i en skrivelse af 4. april 1941, at lektoratet blev oprettet på finansloven for 1942-43 med et årligt honorar af 3600 kr. og stillede forslaget på grundlag af følgende indstilling af 21. marts 1941 fra professorerne Ejnar Thomsen og dr. phil. Erik Abrahamsen:

»Undertegnede professorer i dansk og musikvidenskab ved Københavns universitet tillader sig at foreslå oprettelse af et lektorat i talens og sangens historie og æstetik (sanghistorie og oplæsning).

Ved faget musiks nyordning indså man nødvendigheden af, at de

studerende indførtes på så omfattende måde som muligt i den danske gejstlige og verdslige sangs tekststof (både i henseende til indholdets fortolkning og formens analyse), således at de i deres skolearbejde ville være mindre ensidigt indstillede end før.

For at organisere en sådan undervisning ved universitetet enedes fagets lærerkollegium om en undervisningsplan, oprettede pr. 1. september 1939 et kursus og afholdt efter de nye bestemmelser eksamination til både hovedfags- og bifagsprøve.

Samtidig ønskedes for de danskstuderende en undervisning tilrettelagt i oplæsning, som dels indførte disse studerende i talens æstetik, dels kunne give dem en metodik, som lod sig anvende på deres samlede fremtidige arbejdsstof som dansklærere.

Indenfor disse to fag (musik og dansk) har denne undervisning i sangens teksthistorie, fortolkning og formanalyse, samt i oplæsning og foredragslære været varetaget af en undervisningsassistent, der er adjungeret begge fags professorer (professorerne Erik Abrahamsen og Ejnar Thomsen), men som udformede sin undervisning selvstændigt og deltog i eksaminationen ved embedseksamen i faget musik.

Under henvisning til dette arbejdes selvstændighed og krav om nyt læremateriel, samt under henvisning til den store betydning, som forståelsen af den danske sang og den mundtlige fortolkning af vor litteratur har for universitetets studerende og for deres fremtidige skolearbejde, tillader vi os at foreslå oprettet et lektorat ved Københavns universitet i talens og sangens historie og æstetik.

Det tilføjes, at forslaget om dette lektorats oprettelse er tiltraadt af professor Brøndum-Nielsen, samt af lektorerne indenfor faget musik: Viggo Forchhammer og Jens Peter Larsen, ligesom der gøres opmærksom på, at det nye lektorat ikke vil komme til at gribe ind på det allerede eksisterende lektorat i tale og sangs område (talens og sangens teori). Ligeledes gøres opmærksom på, at der ved det nye lektorats oprettelse kan spares udgifter til en undervisningsassistent.«

Da dette forslag ikke blev gennemført på finansloven for 1942-43, indstillede fakultetet under 27. marts 1942 forslaget til optagelse på finansloven for 1943-44.

Foranlediget af en anmodning fra universitetets kurator dels om oplysning om, hvilket beløb der kunne ventes besparet på kontoen for aflønning af undervisningsassistenter ved oprettelsen af de ovennævnte 5 lektorater, dels om en noget fyldigere begrundelse for oprettelsen af de pågældende lektorater, afgav det filosofiske fakultet under 26. februar 1943 følgende erklæring:

»Som meddelt hr. kuratoren ved rektors skrivelse af 16. ds. kan det ikke i øjeblikket nøjagtig opgøres, med hvilket beløb universitetets konto 15. d. kan nedsættes, såfremt de foreslåede lektorater bliver til virkelighed, og nedsættelse af universitetets konto 15. d. kan derfor

først ske på tillægsbevillingsloven for 1943-44. Herved bemærkes, at der ikke bliver tale om nedsættelse af universitetets konto 15. g., da al undervisning, som hidtil er blevet ydet af de undervisningsassistenter, som nu foreslås beskikkede som lektorer (også dr. Arnholtz), har været honoreret af konto 15. d.

Med hensyn til kurators ønske om en noget fyldigere begrundelse for oprettelsen af de pågældende lektorater skal man henvise til, at forslaget stilles med den i universitetskommissionens betænkning 4. del side 21 givne begrundelse, og at oprettelsen af disse lektorater er gennemførelse af det af kommissionen side 21, næstsidside stk. stillede konkrete forslag. Den undervisning, de pågældende undervisningsassistenter (bortset fra dr. Arnholtz, om hvis undervisning tidligere er givet oplysning) har givet i de sidste to semestre, er følgende:

Cand. mag. frk. Eli Fischer-Jørgensen: Fonetik, 2 timer ugentlig i efterårssemestret 1942, 4 timer ugentlig i indeværende semester; dertil kommer undervisning i tysk sprogfærdighed, som ikke skal omfattes af det lektorat, som foreslås oprettet. Hendes arbejde som lektor kan endnu ikke oplyses i enkeltheder, men det kan dog allerede nu siges, at hun efter aftale med professoren i sammenlignende sprogvidenskab, dr. phil. Louis Hjelmlev og professoren i germansk filologi, dr. phil. L. L. Hammerich skal fortsætte den ovennævnte undervisning, hvortil kommer andet arbejde, som endnu ikke kan fastsættes.

Dr. phil. Knud Schibbye: Efterårssemestret 1942 oldengelsk: 3 timer ugentlig, middelengelsk: 4 timer ugentlig, engelsk sproghistorie: 6 timer ugentlig; dertil kommer undervisning i engelsk sprogfærdighed, som ikke skal omfattes af det lektorat, som foreslås oprettet. Hans arbejde som lektor skal i det væsentlige bestå i gennemgang af ældre tekster samt sproghistorie.

Dr. phil. Aksel E. Christensen: Efterårssemestret 1942 og indeværende semester: Eksaminatorier over Danmarks historie i middelalderen 6 timer ugentlig. Hans arbejde som lektor skal i det væsentlige bestå i eksaminatorier i Danmarks historie.

Dr. phil. Paul Diderichsen: har hidtil som undervisningsassistent undervist i nydansk grammatik 3 timer ugentlig hvert efterårssemester. Hans arbejde som lektor skal bestå i fortsættelse af undervisningen i nydansk grammatik, foruden anden undervisning, som ikke for øjeblikket kan fastsættes nærmere.

Om samtlige de personer, som er bragt i forslag til beskikkelse som lektorer, gælder, at de er fuldt kvalificerede videnskabsmænd indenfor deres fag; ingen af dem udover dr. Arnholtz har i forvejen ansættelse som tjenestemand. Man skal, såfremt lektoraterne oprettes, senere indsende personaloplysninger om de pågældende til undervisningsministeriet til brug ved beskikkelsen. Denne behøver ikke at ske før fra den 1. september 1943, da det er rimeligt, at de pågældende dette

semester ud på den nu gældende måde fortsætter deres undervisning, for hvilken de studerende har erlagt betaling. Som følge heraf vil det heller ikke være nødvendigt at søge bevilget mere end $\frac{7}{12}$ af den samlede sum, der medgår til lektoraternes oprettelse, på finansloven 1943-44.«

Imidlertid blev dr. phil. Paul Diderichsen og dr. phil. Aksel E. Christensen, som af fakultetet var udset til at blive beskikkede til lektorer i henholdsvis dansk sprog og i historie, af fakultetet under 3. maj 1943 indstillet til udnævnelse til universitetsadjunkt fra den 1. april 1943 at regne og de blev udnævnt hertil af Konsistorium under 29. maj 1943, jfr. universitetets årbog for 1942-43 side 55. Som følge heraf afgav fakultetet under 11. maj 1943 følgende indstilling om beskikkelse af cand. mag. Kjeld Winding og mag. art. fru Ulla Albeck i de pågældende to lektorater:

»Cand. mag. Kjeld Winding foreslås udnævnt til lektor i historie, således at hans undervisningsområde fastsættes af fakultetet efter indstilling af professorerne i historie.

Cand. mag. Kjeld Winding har i en årrække virket som undervisningsassistent og udført sit arbejde på en måde, der har vundet professorernes og de studerendes fulde anerkendelse. Han er knyttet til Zahles gymnasium som lærer, men agter, hvis han opnår lektorstillingen, at indskrænke sit timetal ved gymnasiet betydeligt, så at han kan vie en væsentlig del af sin tid til universitetsundervisningen.

I det forestående efterårssemester vil han således gennemgå det 16. årh. almindelige historie. Endvidere vil han, der arbejder med en disputats og har udsendt et selvstændigt arbejde gennem »Institutet for Historie og Økonomi«, kunne holde selvstændige øvelser med de studerende, således som det forudsættes af de nye lektorer.

Mag. art., fru Ulla Albeck foreslås udnævnt til lektor i stilistik, således at hendes undervisningsområde fastsættes af fakultetet efter indstilling af professorerne i nordisk sprog og litteratur.

Mag. art., fru Ulla Albeck har siden 1936 fungeret som undervisningsassistent i nævnte disciplin. Undervisningen, der har omfattet 2 til 6 timer ugentlig, har givet udmærkede resultater og bl. a. fordelagtigt præget flere specialopgaver. Inden for samme tidsrum har fru Albeck udsendt en håndbog i »Dansk Stilistik« (1939) og desuden offentliggjort en større afhandling om stil og teknik i Blichers noveller samt en mindre om ordspil.

Man skal samtidig indstille at de pågældende aflønnes med kr. 3600 årlig.«

Efter at indstilling om oprettelse af de pågældende 5 lektorater af universitetet var blevet indsendt til ministeriet, blev lektoraterne oprettet med hjemmel under universitetets konto 4. A. Honorarer til

lektorer m. fl. på tillægsbevillingsloven for finansåret 1943-44, jfr. Udkast til forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1943 til 31. marts 1944, side 564 og Forslag til finanslov for finansåret fra 1ste april 1944 til 31te marts 1945, sp. 1827-30. Under 23. oktober 1943 beskikkede ministeriet derefter følgende som lektorer ved universitetet fra den 1. september 1943 at regne: Dr. phil. Arthur Arnholtz i talens og sangens historie og æstetik, cand. mag., frk. Eli Fischer-Jørgensen i fonetik, dr. phil. Knud Schibsbbye i engelsk sprog, cand. mag. Kjeld Winding i historie og mag. art., fru Ulla Albeck i stilistik.

m. *Oprettelse af et ordinært professorat i historisk geologi og palæontologi.*

(j. nr. 165/40).

Under 6. marts 1940 fremsendte det matematisk-naturvidenskabelige fakultet med sin anbefaling følgende andragende af 12. februar 1940 fra professor i mineralogi O. B. Bøggild:

»Undertegnede, professor i mineralogi og geologi ved Københavns universitet O. B. Bøggild, tillader sig herved at andrage om, at der må blive oprettet et *ordinært professorat i historisk geologi og palæontologi*.

Som motivering for min ansøgning skal jeg give følgende oplysninger:

Da jeg i 1912 tiltrådte mit embede som professor i mineralogi og geologi ved Københavns universitet, var faget nok stort, men forholdene var dog på det tidspunkt således, at det var muligt for en enkelt universitetslærer at give en nogenlunde tidssvarende undervisning i mineralogi, petrografi, dynamisk geologi og historisk geologi i det omfang, man den gang måtte betragte som fyldestgørende; palæontologien var allerede den gang udskilt som et selvstændigt fag under docent J. P. J. Ravn.

I løbet af de sidste 40 år er der imidlertid indenfor geologien sket en rivende udvikling, hvorved undervisningsstoffet er blevet meget stærkt forøget. Denne udvikling skyldes i første række den i de fleste lande gennemførte deling af faget i tre grupper, 1) mineralogi og petrografi, 2) dynamisk geologi og 3) historisk geologi og palæontologi. Ved de fleste udenlandske universiteter er der forlængst ved oprettelse af nye professorater eller endog af særlige institutioner sørget for den bedst mulige systematiske uddannelse på disse områder. Den nævnte, ganske naturlige deling af faget i tre selvstændige discipliner har ført til et overordentlig frugtbart forskningsarbejde, hvis resultater er nedlagt i en litteratur, som efterhånden har nået et sådant omfang, at arbejdsbyrden er blevet for stor til, at en enkelt lærer kan imødekomme de krav, der i vore dage stilles om en tidssvarende undervis-

ning i geologi. Alene gennemlæsningen af den nye literatur repræsenterer så stort et arbejde, at der næsten ikke levnes tid til videnskabelige undersøgelser. Jeg kan i denne forbindelse også pege på den mig påhvilende undervisning af et meget betydeligt, stadig voksende antal studerende fra polyteknisk læreanstalt, som betyder en yderligere belastning.

Hertil kommer, at den voksende interesse for geologi og den stigende trang til efterforskning og udnyttelse af de i vor jord forekommende råstoffer i nær fremtid vil nødvendiggøre en udvidelse af faget således, at der – for at nævne et eksempel – bibringes de studerende et forøget kendskab til de moderne geofysiske metoder til undersøgelse af undergrunden.

Undersøgelserne af Danmarks undergrund og de fortsatte geologiske undersøgelser i Grønland har antaget et sådant omfang og ført til så betydningsfulde videnskabelige resultater, at man i udlandet følger dem med den mest levende interesse. Det er en selvfølge, at disse undersøgelser, som har ført til opdagelser af fundamental betydning og skabt forskningsmateriale til adskillige generationer, fortsættes; herved vil undervisningsstoffet, der, som nævnt, allerede nu må betegnes som uoverkommeligt, blive meget stærkt forøget.

Forholdene er allerede nu således, at kravet om fyldestgørende videnskabelig uddannelse ikke vil kunne imødekommes, medmindre geologiundervisningen ved Københavns universitet omlægges, således som det forlængst er sket i andre lande ved oprettelsen af flere professorater. Kun på denne måde vil man være i stand til at holde trit med udviklingen, idet man ved en deling af undervisningen vil opnå: 1) at sikre de studerende en grundig og tidssvarende uddannelse og 2) at der levnes de pågældende universitetslærere den fornødne tid til at befordre videnskaben. Det er derfor nu stærkt påkrævet, at undervisningen i geologi ved Københavns universitet fordeles på flere lærerkræfter i overensstemmelse med den ovennævnte naturlige inddeling af faget i selvstændige discipliner.

Geologien må betragtes som ligestillet med zoologien og botaniken, der har et antal professorer svarende til de naturligt afgrænsede discipliner. Det vil være en ganske ødelæggende tilsidesættelse af geologien, hvis man ikke nu stiller dette fag på lige fod med zoologien og botaniken.

Et antal af tre professorer vil svare til fagets nuværende omfang og betydning.

Opretholdelsen af et ordinært professorat i *mineralogi og petrografi* vil være ganske selvfølgelig både på grund af fagets voksende betydning og på grund af de omfattende systematiske undersøgelser af Grønlands mineraler og stenarter og af de talrige boreprøver fra Dan-

marks undergrund, foretagender som vil nødvendiggøre uddannelsen af et større antal faggeologer, end man hidtil har haft til rådighed.

Med hensyn til *den historiske geologi* og *palæontologien* gælder det, at disse discipliner står i et uløseligt indbyrdes afhængighedsforhold. Studiet af dyre- og planteverdenens udvikling gennem tiderne kræver en meget betydelig indsigt på den historiske geologis områder, og den historiske geologi er i høj grad baseret på palæontologiens resultater. I betragtning heraf må det være indlysende, at undervisningen i disse to discipliner vil blive langt mere effektiv, hvis den varetages af een og samme universitetslærer. Ved de fleste udenlandske universiteter har man da også forlængst gennemført en sådan ordning. Konsekvenserne har overalt været tilfredsstillende; de senere års betydelige fremskridt indenfor den historiske geologi og palæontologien må i første række tilskrives den ved den nævnte ordning sikrede intime kontakt mellem disse grene af videnskaben. Hertil kommer, at den historiske geologis og palæontologiens store betydning for geologiske undersøgelser med praktiske formål (f. eks. borerer efter værdifulde råstoffer i undergrunden) er en forlængst fastslået kendsgerning. Som eksempel kan nævnes den store økonomiske betydning, som palæontologisk-stratigrafiske undersøgelser har for udvindingen af stenolie i Nordamerika og Tyskland. Både på grund af fagets omfang og på grund af den betydning, man må tillægge en tidssvarende uddannelse på disse områder, er oprettelsen af et ordinært professorat i historisk geologi og palæontologi stærkt påkrævet.

Den dynamiske geologi er ligeledes en naturlig afgrænset disciplin, hvis omfang berettiger til oprettelsen af et ordinært professorat. Overalt sysselsætter man sig nu indgående med nye problemer på dette område, som tillægges så stor betydning, at man mange steder i udlandet har oprettet særlige instituter, hvor man udelukkende helliger sig studiet af de geologiske processer. Den stærke udvikling af den dynamiske geologi, som er resultatet af disse instituters virksomhed, har bevirket, at manglen af en særlig universitetslærerstilling til varetagelse af undervisningen i dynamisk geologi bliver stadig føleligere. Den naturlige konsekvens vil være oprettelsen af et ordinært professorat i dynamisk geologi. Da undervisningen i stratigrafi og Danmarks geologi vil påhvile læreren i historisk geologi og palæontologi, vil oprettelsen af et ordinært professorat i dette fag betyde en væsentlig aflastning, og den dynamiske geologi vil vel nok – under hensyn til den økonomiske situation – indtil videre kunne doceres som hidtil; jeg må dog stærkt fremhæve, at det rimelige krav om en særlig lærerstol til varetagelse af undervisningen i dynamisk geologi bør imødekommes, så snart forholdene tillader det.

Forslaget om deling af undervisningen i geologi er baseret på mine

erfaringer som universitetslærer og videnskabsmand. Jeg føler mig overbevist om, at en ordning som den her foreslåede vil være til stor gavn for videnskaben og universitetsundervisningen, så meget mere som der kan peges på dygtige yngre forskere, der er kvalificerede til at meddele videnskabelig universitetsundervisning.

Som allerede nævnt, er undervisningsstoffet nu så stort, at en enkelt universitetslærer ikke længere vil kunne præstere en tidssvarende undervisning. En forbliven ved de nuværende forhold vil derfor i løbet af kort tid medføre, at Københavns universitet for geologiens vedkommende ikke længere kan imødekomme tidens krav med hensyn til videnskabelig forskning og fyldestgørende videnskabelig uddannelse. Jeg føler det derfor som en pligt indtrængende at anmode om, at sagen må blive fremskyndet således, at den her foreslåede ordning kan være trådt i kraft ved min fratræden i slutningen af forårshalvåret 1942.

Under henvisning til ovenstående redegørelse tillader jeg mig at andrage om, at der må blive oprettet et ordinært professorat i historisk geologi og palæontologi.«

Konsistorium mente ikke at kunne fremme dette andragende ved forslag til normeringsloven for 1941-42. Professor Bøggild og fakultetet stillede derefter påny i foråret 1941 forslag om professoratets oprettelse; ved sagens behandling i Konsistoriums forretningsudvalg ønskede man nærmere oplysninger om, hvorledes de forskellige discipliner, som faget geologi omfatter, ville være at fordele mellem de nuværende lærerkræfter og det ansøgte professorat. Disse oplysninger blev givet af professor Bøggild i følgende skrivelse af 29. december 1941:

»Undervisningen i geologi ved Københavns universitet omfatter i øjeblikket følgende discipliner: Mineralogi, krystallografi, petrografi, dynamisk geologi (endogene processer, exogene processer), palæontologi, historisk geologi (stratigrafi), regional geologi, Danmarks geologi, praktisk geologi.

Undervisningen er under de nuværende forhold fordelt således:

Professor mineralogiæ: Mineralogi, krystallografi, petrografi, endogene processer, historisk geologi, regional geologi, Danmarks prækvartære geologi. *Lektor, dr. Chr. Poulsen:* Palæontologi. *Docent A. Rosenkrantz:* Exogene processer, Danmarks kvartære geologi, praktisk geologi.

Inddelingen af de ovenfor nævnte discipliner i faggrupper kan foretages på flere, hver for sig berettigede måder, der naturligvis i første række afhænger af det til rådighed stående antal af lærerstole. I betragtning af den nuværende situation, det foreliggende menneskemateriale, dansk geologisk forsknings stilling i dag og de problemer og perspektiver, som frembyder sig for den geologiske videnskab, må jeg foreslå følgende kombination:

Professor mineralogiæ: Mineralogi, krystallografi, petrografi, endogene

processer. *Det ansøgte professorat*: Historisk geologi, regional geologi, palæontologi. *Docent A. Rosenkrantz*: Exogene processer, Danmarks geologi, praktisk geologi.

Rent formelt kommer Danmarks geologi naturligvis ind under begrebet regional geologi; når jeg alligevel har foreslået, at undervisningen i Danmarks geologi skal varetages af docent ved Danmarks tekniske højskole A. Rosenkrantz, er det, dels fordi det ansøgte professorat i historisk geologi og palæontologi må siges at være tilstrækkelig belastet i det planlagte omfang, dels fordi istidsdannelserne, der, som bekendt, spiller en altovervejende rolle i Danmarks geologiske fysiognomi, er præget og betinget af exogene dynamiske processer i så høj grad, at undervisningen i Danmarks geologi og exogene processer med fordel kan kombineres. Docent Rosenkrantz har meddelt mig, at han vil være villig til at docere Danmarks geologi i sin helhed, et tilbud, som jeg vil anbefale universitetet at modtage, da det vil være en fordel, at dette undervisningsstof doceres af een og samme lærer.«

Forslaget om det nye professorat blev imidlertid heller ikke søgt fremmet på normeringsloven for 1942–43.

Efter at professor Bøggild pr. 1. september 1942 var fratrådt sit embede på grund af alder, indgav hans efterfølger, professor, dr. phil. Arne Noe-Nygaard med det matematisk-naturvidenskabelige fakultets anbefaling følgende andragende af 2. december 1942 om professoratets oprettelse:

»Undertegnede, professor i mineralogi ved Københavns universitet Arne Noe-Nygaard, tillader sig herved at ansøge om, at der på normeringsloven for 1943–44 må blive oprettet et ordinært professorat i historisk geologi og palæontologi ved dette universitet.

Som motivering for denne min ansøgning skal jeg give følgende oplysninger:

Fagene mineralogi og geologi omfatter i øjeblikket følgende discipliner: Krystallografi, mineralogi, petrografi, dynamisk geologi – endogene processer, Danmarks prækvartære geologi, historisk (= stratigrafisk) geologi, regional geologi, palæontologi, dynamisk geologi – exogene processer, Danmarks kvartærgeologi, praktisk geologi.

De tre sidstnævnte discipliner undervises der i ved universitetet af docent ved den polytekniske læreanstalt Alfred Rosenkrantz; da det er tanken her at bibeholde status quo, skal jeg nedenfor ikke nærmere berøre undervisningen i dynamisk geologi – exogene processer, Danmarks kvartærgeologi og praktisk geologi.

Der ydes i øjeblikket undervisning ved universitetet i palæontologi af lektor, dr. phil. Chr. Poulsen.

Det professorat, som jeg den 1. september i år overtog ved universitetet, hedder »Professoratet i mineralogi«, men dette indebærer, at jeg skal meddele undervisning i ikke mindre end 7 discipliner, der

delvis ligger meget langt fra hinanden, nemlig i: krystallografi, mineralogi, petrografi, dynamisk geologi – endogene processer, Danmarks prækvartære geologi, historisk geologi og regionalgeologi. At yde forsvarelig universitetsundervisning i disse 7 discipliner lader sig ikke gøre af een enkelt mand, og det er derfor stærkt påkrævet, at undervisningen ved Københavns universitet søges fordelt på flere lærerkæfter, end det nu er tilfældet.

Allerede i 1917 kunne den berømte, nu afdøde norske geolog, professor W. C. Brøgger, da han sad som dommer ved besættelsen af en geologisk lærestol, hvor der endnu ikke var sket en deling af faget i to professorater, udtale følgende:

»Med det omfang, som hver enkelt af disse (de geologiske) discipliner nu har fåt, er det simpelthen umuligt, at en enkelt forsker nu fuldt ud kan beherske samtlige disse fag og tilfredsstille de fordringer til kompetence, som bør og må stilles til en universitetsprofessor«, og videre hedder det: »Man har derfor nu i de senere år overalt ved noget større universiteter set sig nødt til at fordele denne omfattende faggruppe af heterogene fag på flere professorater, mindst to, oftest tre eller fire, enkelte steder helt op til syv«. Og til sidst: »I Kjøbenhavn har man endnu *kun* et professorat i »Mineralogi« — — — . Jeg har gjentagne gange som sagkyndig ved besættelsen af professorater både i Lund og Kjøbenhavn fremhævet, at en sådan ordning er helt utidsmæssig og uholdbar«.

Når en så fremragende videnskabsmand som professor Brøgger, der ubestrideligt selv var den mest alsidige nordiske geolog af virkelig international rang, allerede i 1917 har måttet betegne undervisningsordningen ved Københavns universitet som »helt utidsmæssig og uholdbar«, er det indlysende for enhver, der blot har nogen kendskab til geologiens enorme udvikling i de mellemliggende 25 år, at Københavns universitet på det geologiske område står i fare for at blive et anden rangs universitet, hvis der ikke nu gennem oprettelsen af endnu et professorat i faget gøres en indsats for at hævde vort universitets stilling også i geologi.

Forholdet er nu dette, at palæontologien og den historiske geologi står i et uløseligt indbyrdes afhængighedsforhold, idet studiet af dyre- og planteverdenens udvikling gennem tiderne kræver en meget betydelig indsigt på den historiske geologis områder, og på den anden side er den historiske geologi i høj grad baseret på palæontologiens resultater. I betragtning heraf er det indlysende, at undervisningen i disse to discipliner vil blive langt mere effektiv, hvis den varetages af een og samme universitetslærer, og ikke som i øjeblikket af een mand i palæontologi og een i historisk geologi. Når dertil kommer, at den historiske geologi i dag doceres af en mand, der har speciale i de mineralogisk-petrografiske discipliner, vil det være let forståeligt, at

den nugældende ordning er meget utilfredsstillende. De allerfleste udenlandske universiteter – bl. a. med een undtagelse universiteterne i det øvrige Norden – har for længst afbødet dette misforhold ved oprettelsen af et særligt professorat i historisk geologi og palæontologi.

Det kan således for at tage et par eksempler anføres, at der i Oslo er fire professorater i mineralogi og geologi (foruden eet i Bergen og eet ved den tekniske højskole i Trondheim), i Uppsala to, nemlig eet i mineralogi og petrografi og eet i historisk geologi og palæontologi, i Stockholm ligeledes to, nemlig eet i mineralogi og petrografi og eet i geologi (endvidere eet ved Tekniska Högskolan), og i Helsingfors tre, nemlig eet i krystallografi og mineralogi, eet i petrografi og dynamisk geologi og eet i geologi (her kvartærgeologi, da historisk geologi ikke spiller den samme rolle i Finland som hos os).

Det må endvidere ikke glemmes, at antallet af studerende i de øvrige nordiske lande sammenlignet med København gennemgående er langt ringere; medens vi således i København har mellem 100 og 150 studerende i faggruppen, var de studerendes antal i de perioder – sammenlagt $2\frac{1}{2}$ år – hvor jeg selv studerede ved svenske universiteter – Uppsala og Stockholm – ingensinde over 7 à 8, hvilket selvsagt giver en langt større undervisningseffektivitet.

Geologiundervisningen ved Københavns universitet må stilles på en lignende fod som de øvrige fag i faggruppen, botanik, zoologi og geografi, der har et antal professorer svarende til naturligt afgrænsede discipliner; kan dette nemlig ikke gennemføres, betyder det en ganske ødelæggende tilsidesættelse af faget, der har den naturlige konsekvens, at der ikke i dette fag kan gives fyldestgørende universitetsundervisning, så at man kan påtage sig at uddanne faggeologer.

Og her er vi ved et kernepunkt i sagen. Med bekymring har danske geologer i en årrække set på, at udenlandske geologer arbejdede på Grønland på den danske stats ekspeditioner, udfra den motivering, at danske geologer med dansk universitetsuddannelse ikke magtede de opgaver, Grønland frembød som forskningsfelt. Danske geologer har endvidere måttet se fremmede geologer arbejde med undergrundens geologi i selve Danmark. Selvfølgelig kan man ikke forvente, at et lille land som vort på alle de geologiske felter skal kunne præstere specialister; men man må stille det krav til dette vort lands eneste universitet, hvor geologi doceres, at dette er i stand til at uddanne folk, der på forsvarlig måde kan løse alle de væsentlige sider af det geologiske forskningsarbejde i Grønland samt i vore egne dybere-liggende dannelser, der, så snart krigen er ovre, uden tvivl vil blive stærkt aktuelle. Dette kan ikke gøres på betryggende måde, inden der er foretaget en fagligt forsvarlig omlægning af undervisningen gennem en udskillelse af den historiske geologi og den regionale geologi fra lærestolen i mineralogi og en sammenlægning med det pensum, der nu

doceres af lektor i palæontologi, til et nyt professorat i »Historisk geologi og palæontologi«. Det nu eksisterende lektorat i palæontologi vil derigennem blive overflødiggjort og kan bortfalde.

En anden ting må endvidere omtales her, nemlig det forhold, at professor mineralogiæ i øjeblikket foruden ovennævnte, særdeles omfattende universitetsundervisning tillige må varetage undervisningen af et meget betydeligt, stadigt voksende antal studerende fra den polytekniske læreanstalt (for tiden 70-80), hvad der betyder en ikke ringe ekstrabelastning.

At der under disse forhold ikke levnes professor mineralogiæ tid til at sætte sig ind i fagets nye litteratur eller til selv at udføre videnskabeligt arbejde er indlysende. En aflastning gennem oprettelsen af det ansøgte professorat vil derfor også på anden måde være til gavn, idet undervisningen i det resterende pensum vil blive mere effektiv, og der vil blive omend beskedent tid til videnskabeligt arbejde for professor mineralogiæ, hvad der i mine øjne er en nødvendighed for en mand, som må anses for forpligtet til at holde sig i levende kontakt med sit fag.

Til sidst kan jeg anføre, at denne min ansøgning ligger fuldt ud på linje med ansøgningen fra min forgænger i embedet, professor O. B. Bøggild, hvori han skriver: »Forholdene er allerede nu således, at kravet om fyldestgørende videnskabelig uddannelse ikke vil kunne imødekommes, medmindre geologiundervisningen ved Københavns universitet omlægges, således som det forlængst er sket i andre lande ved oprettelsen af flere professorater«.

Idet jeg understreger, at professor Bøggilds forslag om en deling af undervisningen i geologi er baseret på hans 30-årige erfaring som universitetslærer og videnskabsmand ved Københavns universitet, skal jeg under henvisning til foranstående redegørelse indtrængende anmode om, at der må blive oprettet et ordinært professorat i »Historisk geologi og palæontologi«, der undervisningsmæssigt skulle omfatte: Historisk geologi, regionalgeologi og palæontologi.«

Forslaget blev herefter af universitetet under 7. januar 1943 indsendt til ministeriet til optagelse på normeringsloven for 1943-44, men det blev dog ikke fremmet.

Efter at universitetet pany under 3. december 1943 havde indsendt forslaget til ministeriet, blev der på normeringsloven for 1944-45, jfr. Udkast til normeringslovanordning for finansåret 1944-45, side 16 og 63 oprettet et ordinært professorat i historisk geologi og palæontologi ved Københavns universitet.

Om besættelsen af professoratet vil blive givet meddelelse i universitetets årbog for 1944-45.

n. *Oprettelse af et lektorat i kemi og fast videnskabelig assistent, cand. polyt. et mag. scient. Niels Bergs beskikkelse som lektor.*

(j. nr. 158/44).

Under 17. oktober 1940 indgav fast videnskabelig assistent ved universitetets kemiske laboratorium, cand. polyt. et mag. scient. Niels Berg, som siden 1. august 1933 havde været beskikket til at varetage undervisningen og eksamen i kemi til lærerprøven, jfr. universitetets årbog for 1932-33, side 15, mod at oppebære det til dette hverv på finansloven for 1930-31 bevilgede honorar, jfr. universitetets årbog for 1929-30, side 142, følgende af det matematisk-naturvidenskabelige fakultet anbefalede andragende:

»Undertegnede cand. polyt. & mag. scient. Niels Berg, der siden 1. august 1933 har været beskikket til at assistere ved undervisningen i kemi til lærerprøven, tillader sig herved at ansøge det ærede fakultet om, at denne min stilling må blive omdannet til et lektorat.

Som begrundelse for min ansøgning skal jeg anføre følgende: Jeg varetager den praktiske undervisning i kemiske undervisningsforsøg (5¹/₂ time ugentlig i 1 semester) og retter de efter hver øvelsesdag afleverede rapporter. Desuden gennemgår jeg i 2 timer ugentlig dels væsentlige punkter af øvelserne og dels eksaminatorisk en oversigt over den fysiske kemi (på grundlag af en af mig udarbejdet vejledning, der foreløbig kun foreligger hektograferet). Endelig stiller jeg forslag til og bedømmer de skriftlige opgaver og eksaminerer ved den mundtlige prøve i kemi ved lærerprøven for den matematisk-fysiske faggruppe.

Jeg tillader mig at anføre, at den tilsvarende stilling for fysikens vedkommende er et lektorat, oprettet 1. april 1921, og at ansøge om, at min stilling må blive ligestillet med dette lektorat.«

Bestyreren af universitetets kemiske laboratorium, professor, dr. phil. Einar Biilmann afgav under 10. maj 1941 følgende udtalelse i anledning af magister Bergs andragende:

»Magister Berg udfører et meget betydningsfuldt arbejde ved varetagelsen af undervisningen i kemi til lærerprøven. Denne undervisning kræver, at læreren ofrer et betydeligt arbejde på undervisningens planlægning og gennemførelse og vier den særlige undervisningsopgave en særlig interesse. I begge henseender har magister Berg gjort fortrinlig fyldest. Som anført i ansøgningen er magister Berg også eksaminator i kemi ved lærerprøven, og hans lærervirksomhed er således meget selvstændig og tillige meget ansvarsfuld, idet resultatet af lærerprøven medregnes i hovedkarakteren for skoleembedseksamen.

Det er derfor i høj grad unormalt, at arbejdet ikke er karakteriseret som lektorarbejde og lønnet i forhold hertil.«

Sagen blev af universitetet forelagt ministeriet til gennemførelse på finansloven for 1942-43, men blev ikke fremmet. Efter at universitetet

havde indsendt fornyet andragende om det pågældende lektorats oprettelse, blev der på finansloven for 1944-45, jfr. Forslag til finanslov for finansåret fra 1ste april 1944 til 31te marts 1945, sp. 1829-30, under universitetets konto 4. A. Honorarer til lektorer m. fl. optaget en bevilling på 2400 kr. årlig som 1. del af en tre-årig bevilling på 2400 kr. årlig til honorering af en lektor i kemi, således at samtidig det under universitetets konto 4. B. opførte honorar af 1080 kr. til assistance ved undervisningen og eksamen i kemi til lærerprøven blev inddraget.

Herefter beskikkede ministeriet under 13. juni 1944 cand. polyt. et mag. scient. Niels Berg som lektor i kemi ved Københavns universitet for et tidsrum af 3 år fra den 1. juni 1944 at regne.

o. Ændringer i personaleordningen ved zoologisk museum efter museumsbestyrer, dr. phil. K. L. Henriksens død.

(j. nr. 12 d/43).

Under 1. juni 1943 tilskrev museumsrådet for universitetets zoologiske museum universitetets rektor således:

»Museumsrådet skal herved indberette, at museumsinspektør, mag. scient. R. Hørring den 5. f. m. er afgået ved døden.

I anledning af, at museets inspektørstilling således er blevet ledig, skal man udtale følgende:

Da museumsbestyrer ved museets 3die afdeling, dr. phil. K. L. Henriksen afgik ved døden den 28. juni 1940, indstillede museumsrådet under 15. november s. å. bl. a., at amanuensis, cand. mag. K. Stephensen konstitueredes som museumsbestyrer for 3die afdeling, samt at der konstitueredes en assistent ved samme afdeling. Denne indstilling blev bifaldet af undervisningsministeriet, således at amanuensis Stephensen blev konstitueret som anført fra den 1. februar 1941 at regne, og således at dr. phil. Sven Gisle Larsson konstitueredes som assistent ved 3die afdeling fra den 1. marts s. å. at regne.

Når denne fremgangsmåde blev valgt, skyldtes det som anført i museumsrådets skrivelse af 15. november 1940, *dels* at der ikke dengang fandtes nogen entomolog her i landet med sådanne videnskabelige og lærermæssige kvalifikationer, at han på naturlig måde kunne overtage bestyrerstillingen på 3die afdeling, *dels* et ønske om i anledning af dr. Henriksens død at rejse spørgsmålet om en ændring i bestyrelsen af zoologisk museum og hele ordningen af universitetets undervisning i zoologi, en tanke, som også undervisningsministeriet var inde på i anmærkningerne til finanslovsforslaget for 1939-40. Om denne sidste sag bemærkes, at universitetets rektor under 17. januar 1942 nedsatte et udvalg til at fremkomme med forslag om en nyordning af museets

bestyrelsesforhold, men der er ikke udsigt til, at udvalgets arbejde vil give noget resultat i nær fremtid.

Under disse omstændigheder mener man ikke, at den midlertidige ordning med de ovennævnte konstitutioner kan fortsættes, da denne ordning har til følge, at en af museets bestyrerstillinger og en af universitetets amanuensisstillinger ikke kan besættes, hvorved advancementsforholdene dels for museets personale, dels for universitetets faste videnskabelige assistenter i almindelighed forringes.

Da det i museets skrivelse af 15. november 1940 nævnte forhold med hensyn til vanskeligheden ved at finde en fuldt kvalificeret entomolog til at overtage bestyrerstillingen på 3die afdeling stadig består, ville man finde det mest hensigtsmæssigt, at professor zoologiae, som i henhold til den gældende museumslov af 29. december 1862 virker også som bestyrer af en af museets afdelinger, og som for tiden er bestyrer af 1. afdeling, fremtidig overtager bestyrelsen af 3die afdeling. Som følge deraf må også museets inspektørstilling, som er oprettet med det formål at bistå professor zoologiae med bestyrelsen af den af ham ledede afdeling, omflyttes til 3die afdeling; til at overtage denne inspektørstilling indstiller man amanuensis, cand. mag. K. Stephensen. Ved professor zoologiaes overtagelse af bestyrerstillingen ved 3die afdeling bliver bestyrerstillingen ved 1ste afdeling ledig, og denne stilling foreslås besat med amanuensis, dr. phil. M. Degerbøl, som er den eneste af 1. afdelings tjenestemænd, som overhovedet kan komme på tale, og som både med hensyn til alder og videnskabelig position er særdeles kvalificeret dertil. Samtidig kan der meddeles dr. Sven Gisle Larsson, som under sin konstitution har gjort udmærket fyldest i stillingen, fast ansættelse som assistent ved 3die afdeling, og en stilling som assistent ved 1. afdeling kan oplås ledig.

Med henvisning til foranstående skal museumsrådet indstille, at det bifaldes, at professor zoologiae overtager bestyrelsen af museets 3die afdeling,

at amanuensis ved universitetet, dr. phil. Magnus Degerbøl udnævnes til museumsbestyrer ved universitetets zoologiske museums 1ste afdeling,

at amanuensis ved universitetet, cand. mag. K. Stephensen udnævnes til inspektør ved universitetets zoologiske museum,

at der meddeles dr. phil. Sven Gisle Larsson, som siden 1. marts 1941 har været konstitueret som fast videnskabelig assistent ved universitetets zoologiske museums 3die afdeling, fast ansættelse i denne stilling,

at der oplås en stilling ledig som fast videnskabelig assistent ved universitetets zoologiske museums 1. afdeling.«

Efter at rektor til ministeriet havde afgivet de fornødne indstillinger i overensstemmelse med museumsrådets forslag, bifaldt ministeriet

under 25. august 1943, at professor i zoologi, dr. phil. R. Spärck overtog bestyrelsen af museets 3. afdeling; endvidere blev ved kgl. resolution af 18. august 1943 amanuensis ved universitetet, dr. phil. M. Degerbøl udnævnt til museumsbestyrer ved museet, således at han overtog bestyrelsen af museets 1. afdeling; ved kgl. resolution af 18. august 1943 blev amanuensis ved universitetet, cand. mag. K. H. Stephensen udnævnt til inspektør ved museet med tjeneste ved museets 3. afdeling; endelig blev konstitueret assistent ved museets 3. afdeling, dr. phil. Sven Gisle Larsson under 25. august 1943 fast ansat som assistent fra den 1. september 1943 at regne og under 13. januar 1944 konstitueredes mag. scient. Johannes Pfaff som assistent ved museet fra den 1. januar 1944 at regne; under 18. april 1944 meddeltes der ham fast ansættelse i stillingen fra den 1. april 1944 at regne, jfr. foran side 47.